

DE NAR

A N A R C H I S T I S C H E K R A N T

p.2-3 **Het racisme is van A.**

p.4-5 **Argumenten tegen de inburgeringsplicht**

p.7 **De heersende techniek en de techniek van het heersen**
Beknopte geschiedenis van de macht als technologie

En verder:
Oproep betoging 2 juli; Heksennacht; Nieuw kraakpand in Leuven; Strip: Blood & Fears; Primeiro Comando da Capital

Rubrieken:
Anarchist Black Cross; Kroniek; Berichten uit de wereld van gesloten centra en deportaties; Column; aNargenda...

Nationale betoging in solidariteit met alle gevangenen in strijd

Oproep voor een nationale betoging in Brussel op 2 juli 2006

Begin maart 2006 begint de Steungroep voor Ringo-lévio in de Belgische gevangenissen in solidariteit met de gevangenen van Ittre met het wekelijks uitdelen van pamfletten aan drie Brusselse gevangenissen (Vorst, Sint-Gillis en Berkendael).

Op 7 maart weigerden in die gevangenis een twintigtal gevangenen terug te keren naar hun cellen, nadat de cipiers tot twee maal toe een jonge gevangene afranselden. Als antwoord op de eisen van de opstandige gevangenen stuurt de directie een dertigtal gemaskerde en gewapende cipiers af op de vijf gevangenen die ondanks de dreigementen van de cipiers blijven weigeren de binnenplaats te ontruimen.

Dit verdelen van pamfletten aan de gevangenispoorten liet toe informatie te verspreiden en contacten op te bouwen met de families en vrienden van gevangenen. Ook aan de gevangenis van Gent, Antwerpen en Ittre worden pamfletten uitgedeeld. Begin april lanceert de Steungroep een affichecampagne in Leuven, Antwerpen, Brussel, Ittre, Tubize, Nijvel en Gent. De informatie over afranselingen, mishandelingen en folter circuleert ook binnen de muren.

Ook de gevangenen roeren zich. Op 23 april breekt er in de gevangenis van Bergen een opstand uit. Meer dan 45 gevangenen weigeren naar hun cellen terug te keren, bezetten de binnenplaats en verdedigen zich tegen de aanvallen van de politie, die na het neerslaan van de opstand maar liefst 12 gewonden in haar gelederen telt. Op 16 mei leggen de cipiers van de gevangenis in Nijvel het werk neer. Het antwoord van de gevangenen op deze zoveelste geplande verslechtering van hun detentieomstandigheden laat geen uur op zich wachten: het dak van de gevangenis wordt in brand gestoken, een hele vleugel wordt volledig

verwoest door de brand. De politie roept de hulp van het leger en de Speciale Eenheden in om de gevangenen onder controle te houden.

Met deze opstanden in het achterhoofd, is het duidelijk waarom het stakingsaanzeggingen van cipiers regent. De cipiersstakingen zijn alvast één van de kwesties die het hele debat over de situatie in de gevangenis bevuult: bij de minste tegenspraak, kritiek of daden van verzet (ontsnappingsen, opstanden, kritiek van buitenaf, klachten van gevangenen tegen cipiersgeweld,...) leggen de cipiersvakbonden het werk neer. Maar wat eisen de cipiers? Meer effectieve celstraffen, meer gevangenissen (in België zijn er momenteel 8000 plaatsen voor de 10 000 gevangenen, trouwens het hoogste aantal sinds decennia), de opschorting van voorwaardelijke invrijheidstelling,... En dat alles omdat het ten goede zou komen aan de samenleving... en aan de gevangenen zelf! Hun argumenten zijn contradictoir, en maskeren de echte problematiek. Er zouden niet genoeg plaatsen zijn in de gevangenis? En tegelijkertijd wordt het concept van voorwaardelijke invrijheidstelling al jarenlang aangevallen door ondermeer de cipiersvakbonden.

Op basis van deze acties van de gevangenen roepen wij op tot een nationale solidariteitsbetoging om de eisen van de gevangenen te ondersteunen:

- Halt aan het cipiersgeweld, de bedreigingen en de veranderingen. Ontslag van alle cipiers die bekend staan om geweldpleging.
- Afschaffing van alle vormen van isolatie en isolatiecellen
- Automatisch opstarten van de procedure voor voorwaardelijke invrijheidstelling wanneer de gevangene 1/3 van de

straf tijd heeft gezeten.

- Inwilligen van de andere concrete eisen van de gevangenen: verminderen van telefoonkosten en kantineprijzen, ruimte voor gevangenen om zich vrij te organiseren (comités van gevangenen), beter eten...

Wij vragen aan allen die zich achter deze eisen scharen deel te nemen aan de solidariteitsbetoging, en de solidariteit met alle gevangenen in strijd buiten in de straat op te bouwen. Wat onze idealen ook zijn, we moeten vertrekken vanuit concrete situaties...

In feite is het niet zo dat, omdat wij de eisen van de gevangenen steunen en omdat wij rebelleren tegen de mishandelingen en de schrijnende omstandigheden in de gevangenis, wij strijden voor een 'humanisering van de gevangenis.' De mishandelingen (zelfs als ze niet door alle cipiers worden begaan) en de wraakroepende omstandigheden in de gevangenis moeten niet gezien worden als simpele onregelmatigheden of mankementen. Het gaat hier niet over ziektes die de gevangenis zelf kan indijken via hervormingen en investeringen. De gevangenis willen verbeteren, is en blijft dromen van een ideale gevangenis. En wat is een gevangenis? Een plaats waar 'men boet voor een misstap', waar men 'mensen terug op het rechte pad brengt' (desnoods met matrakken), waar men disciplineert, waar men zij die een 'bedreiging' vormen voor de maatschappij en haar politieke, economische en morele orde probeert te temmen. De gevangenis proberen humaniseren, betekent legitimiteit toekennen aan de macht die ze bouwt, en die, door ze te bouwen (en daarnaast een heel politie- en strafapparaat onderhoudt) zichzelf probeert te versterken.

> p.2

DE NAR IS STEEDS OP ZOEK NAAR:

financiële steun; mensen die willen helpen met verspreiding; inhoudelijke bijdragen aan de strijd; plaatsen waar we onze strijd (het hoe en wat van De Nar) kunnen komen toelichten; mensen of organisaties die een benefiet voor De Nar willen doen; verdeelpunten en mensen die willen meehelpen met de verdeling (o.m. afhaling van gedrukte Narren)

Hallo, ik ben een schrijversterscol-
lectief, maar sta reeds langer met
beide voeten middenin het strijdge-
woel. Mijn naam is De Nar en mijn
motto is “geen god, geen heerser”. Ik
laat mij, qua stijl en vorm, niet inper-
ken door de grenzen van de burgerlijke
media. Nog minder moet ik weten van
de vele grenzen die de architecten van
‘onze’ kapitalistische, patriarchale sa-
menleving uitzetten om ons binnen de
lijntjes te laten lopen. Nationalisten,
seksisten en dierenbeulen zullen in mij,
alleen een vijand kunnen vinden. Weg
ook met de grenzen van het fatsoen, als
het gaat om Pims blazen!

Ach, noem mij maar gerust een anti-
kapitalist of een antifascist. Zelf noem
ik me liefst een anarchist. Voor grond
en vrijheid wil ik strijden, mij van het
dagelijkse juk bevrijden. Absoluut is
dan ook mijn drang om tot duidelijke
analyses te komen. De vaagheid heerst
alom, het denken staat krom. een duide-
lijke taal ten dienste van een duidelijke
strijd! Samen strijden, samen dromen,
samen klappen krijgen. Samen schrij-
ven, tot we ze samen van hun sokkel
verdrijven. Mijn schrijfsels zijn dan
ook niet meer dan een megafoon voor
de kreten van de slachtoffersters van de
postideologische ratatouille die ons da-
gelijks de strot wordt ingeduwd.

Met jouw steun ga ik op regelmatige
basis op zoek naar de betekenis van in-
dividuele en collectieve vrijheid, eco-
nomische en politieke gelijkheid, en
internationalistische solidariteit.

Dat uw bijdrage in deze zoektocht
meer dan welkom is, lijkt me vanzelf-
sprekend. Dit alles in blijheid, tot het
me teveel wordt. Neen, elke arrogante
zak geef ik een koekje van eigen deeg
en de doorwinterde stalinist en fascist
geef ik met één pennentrek de doods-
steek. Maar wees gerust, tegenover het
wapengeknetter van de heersers ‘onzer’
wereld neemt mijn geschreven geweld
vaak prozaïsche vormen aan.

Oh, ik weet dat u mij weinig geloof-
waardigheid gunt, een eeuw van socia-
listisch verraad en stalinistische perva-
siteiten laten duidelijk diepe wonden
na. Maar ik weiger te kiezen tussen het
zelfvoldane nihilisme, de apathie en
het zogenaamde reformisme. Groen,
geel of rood, het kapitaal omhelst ze al-
lemaal! Laat u dus toch maar eens gaan
en neem me vast, lees me, verorber me;
en ge zult zien: nog nooit heeft een on-
afhankelijke gazet zoveel verzet!

Revolutionaire groetjes,
Het schrijversterscollectief De Nar.

> p.1 Wij willen een andere visie naar voren
schuiven: de afschaffing van alle gevangen-
sen.

Ten eerste omdat de gevangenis een instrument
van de Staat is om sociale conflicten en strijd
(arm tegen rijk; onderdrukte tegen onderdruk-
ker) in haar voordeel te beslechten. De gevan-
genissen dienen om individuen die ageren tegen
de onmacht waar de maatschappij hen in onder-
dompelt, die zich organiseren om op hun manier
te strijden tegen het fatalisme van de veralg-
meende miserie, te isoleren en te breken.

Ten tweede is de gevangenis, ook als het gaat om
samenlevingsproblemen (bv. seksuele agressie)
waarmee ieder van ons geconfronteerd wordt,
nooit een oplossing. Het bestraffingsapparaat
van de Staat ontnemt ons immers de verant-
woordelijkheid en noodzakelijke vrijheid om
deze conflicten zelf, onderling, op te lossen. Ten
derde is de gevangenis een instelling die men-
sen niet alleen van hun vrijheid, maar ook van
hun persoonlijkheid en wil berooft. Het is een
systeem van disciplineren, afgedwongen door
enerzijds geweld en dreiging met geweld en an-
derzijds door een strikte hiërarchie van gunsten
en onderwerping.

Bijvoorbeeld, om dagdagelijkse levensmiddelen
aan te kopen, heb je geld nodig. Om over geld
te kunnen beschikken, mogen de meest begun-
stigten en gehoorzamen werken, en dat hangt
volledig af van de beslissing en gunsten van de
bewakers en de gevangenisdirectie.

In die zin is de gevangenis dan ook een micros-
copische weerspiegeling van de toenemende
controle en disciplineren in de maatschappij.
De gevangenis verspreidt zich doorheen alle
geledingen van de maatschappij: letterlijk door
bijvoorbeeld de elektronische armbanden en het
huisarrest; en als concept, met het toenemend
aantal politie op straat, de security in de win-
kels en aan de schoolpoorten, de camera’s en
technologische hoogstandjes zoals de digitale
identiteitskaart (en de volgende logische stap:
de ingeplante identiteits-chip), het biometrisch
paspoort en de videobewaking via satellieten
(ga het dak van je huis maar eens bekijken via
internet) die aan de Staat toelaten om ons voort-
durend in de gaten te houden,...

Het beton dat al zovele jaren de kreten van de
gevangenen smooit begint scheuren te ver-
tonen. De tijd is gekomen om in deze scheuren
een overvloed aan dynamiet te proppen opdat
de kreten eindelijk de straat zouden bereiken om
uiteindelijk alle gevangenis muren neer te halen.
Deze ‘dynamiet’ zou deze eerste solidariteitsbe-
togen kunnen zijn, waar we de stilte rond de
situatie in de gevangenis, onze overtuigingen
en die van de gevangenen in strijd kunnen
openbreken.

De strijd tegen de gevangenis begint voor ons
dan ook met ontwikkelen van solidariteit met de
gevangenen hier in de straat.

Solidariteit met alle gevangenen in strijd!

-- prisonniersdanlarue@gmail.com

Heksennacht

Nijmegen, vrijdagnacht 19 mei 2006

De jaarlijks in diverse steden georganiseerde Heksennacht is een protest tegen seksueel geweld.

Wij protesteren tegen het feit, dat vrouwen bang moeten zijn voor ‘enge mannen’ ‘s nachts op straat, aanranding, verkrachting en seksuele intimidatie. Wij protesteren tegen het idee dat vrouwen, om aanranding of verkrachting te voorkomen, ‘s nachts niet alleen naar buiten moeten gaan en zich zeker niet in minder drukke, onverlichte stukken van de stad moeten begeven. En tegen het argument dat vrouwen, als zij veilig willen zijn en zich veilig willen voelen, beter binnen kunnen blijven. Dat is de omgekeerde wereld!

Ook in Nijmegen werd vandaag aandacht besteed aan de heksennacht. Er werden op verschillende plekken in het centrum posters geplakt en graffiti's gespoten. Met onze boodschap dragen we twee dingen uit: aan de ene kant willen we vrouwen aanmoedigen om hun kracht te tonen en de straat op te blijven gaan. Aan de andere kant geven we een duidelijk signaal af dat vrouwen geen willoze objecten zijn die door Jan en alleman misbruikt kunnen worden!

Met leuzen in de spoortunnel is expliciet aandacht gevestigd op de schokkende gebeurtenis die daar nog geen maand geleden heeft plaatsgevonden. Een vrouw werd er seksueel misbruikt terwijl mensen eraan voorbij liepen. Ook in de media heeft dit nauwelijks aandacht gekregen.

Zie voor meer informatie over acties in verband met de heksennacht:
<http://www.heksennacht.tk>

Een vraag, een opmerking, een bijdrage?

De Nar stelt voor: Open vergadering.

Elke twee maanden zal er een open vergadering gepland worden waarop iedereen welkom is die geplaagd wordt door vragen, bedenkingen of de onweerstaanbare drang om De Nar te helpen. De Nar Onder Vuur tour die we in oktober '05 ondernomen hebben is heel leerrijk geweest en wij voelen dat een regelmatige feedback ons nog beter vooruit zou helpen. Komt daarom allemaal massaal af naar dit revolutionair ontmoetingsmoment en spuwt uw gal. De datum en plaats (elke keer in een andere stad) zal iedere maand in De Nar bekend gemaakt worden.

Volgende open vergadering van De Nar:

Zaterdag 10 juni 2006 - 15u — Café La Poète, Dambruggestraat 44, Antwerpen
Op 7 min wandelen van het Centraal Station.

Vragen staat vrij — uiteraard!

Daarnaast wilt de Nar ook haar best doen om op al je vragen en opmerkingen schriftelijk te antwoorden, waarop we de vraag en het antwoord dan eventueel in de Nar kunnen publiceren. Ook dit is iets dat voortvloeit uit de feedback die we hebben gekregen tijdens de Nar Onder Vuur-tour... Aarzel dus niet, vuur maar los met die vragen en bedenkingen en schrijf een briefje naar:
De Nar, p/a Patriottenstraat 27, 2800 Berchem of mail naar vraagje@denar.be

Financieel alarm !

Voor het maken van deze Nar zijn we serieus in het rood moeten gaan. De volgende Nar zal pas verschijnen wanneer deze put gedempt is én we geld genoeg hebben om een nieuwe te maken. Meer dan waarschijnlijk zal er volgende maand dus geen Nar zijn en wellicht duurt het nog tot september, afhankelijk van hoe onze financiële situatie evalueert. Ondertussen is er genoeg tijd om na te denken over hoe we dit gaan oplossen. Met ons kan je er alvast over praten op de open vergadering op 10 juni in Antwerpen, om 15u in café La Poète, Dambruggestraat 44.

-- het schrijversterscollectief

Het racisme is van A

Over het racisme dat ingeburgerd is in Vlaanderen

De feiten zijn gekend. Nadat hij een dancing bezocht, verdrinkt Mohammed Bouazza in de nacht van 30 april op 1 mei in de Schelde nadat hij achtervolgd werd door racisten. Op 6 mei wordt Raphaël Mensah in coma geslagen door racisten in Brugge. Zijn vriend Alain wordt ook bont en blauw geslagen. Op 11 mei worden Songul Koc, Oulemata N'Doyie en Luna Drowart neergeschoten door een racist. Oulemata en Luna overleven de aanslag niet.

Racisme

Racisme begint bij het erkennen van het bestaan van rassen. ‘Rassen’ zouden groepen van mensen zijn die bloed, cultuur en bodem delen. Na decennia van racistische onderdrukking en uitsluiting, heeft de wetenschap verschillende rassentheorieën ontrafeld als pure leugens. ‘Rassen’ zijn niets meer dan creaties van onderdrukkende ideologen. Er bestaat nog altijd geen enkel bewijs voor het bestaan van rassen. Racisme is het toekennen van ‘raseigenschappen’ aan individuen die zogezegd tot een bepaald ‘ras’ behoren. Omdat het praten over ‘rassen’ na de tweede wereldoorlog niet meer straffeloos gaat, wordt er vandaag door racistische politiekers over ‘culturen’ gepredikt. Het gaat dan bijvoorbeeld over taal en eetgewoontes (‘culturele elementen’), maar ook over eigenschappen die inherent zouden zijn aan mensen afkomstig uit die of die ‘cultuur’ (‘culturele eigenschappen’), denk maar aan ‘luid praten’ of ‘criminaliteit’. Bij racisme worden er ook altijd verschillende groepen tegenover elkaar gesteld; het gaat over ‘wij’ en ‘zij’. In de Vlaamse context spreekt

men over ‘vlamingen’ en ‘buitenlanders’, of over ‘autochtonen’ en ‘allochtonen’. Er zijn racistische ideologen, zoals het Vlaams Bang, die in hun propaganda mensen systematisch in culturen opdelen en stigmatiseren. Er zijn platte racisten, die mensen met een zwarte huidskleur ‘apen’ noemen, die ‘marokanen’ ‘makakken’ noemen en niet kunnen zwijgen oven ‘illegale polen’. Er zijn racisten die wat minder plat praten, maar desalniettemin mensen opdelen in ‘culturen’ en een individu maar moeilijk als een individu kunnen zien. Er is een wide-pride neo-nazi beweging die ondubbelzinnig Hitler vereerd en zich geroepen voelt om het ‘blanke ras’ te verdedigen. Maar wat zeker niet mag vergeten worden, is structureel racisme. Dit is racisme dat in de structuur van de samenleving aanwezig is (bijvoorbeeld op de werkvloer, in de consequenties van het beleid dat de regering voert,...). Het is de systematische onderdrukking op maatschappelijk niveau van mensen die zouden behoren tot een bepaalde ‘cultuur’ die niet de ‘cultuur’ van de heersers is.

Na de dubbele moord in Antwerpen hebben er velen in de richting van het Vlaams Bang gewezen, omdat zij een klimaat van haat ten opzichte van ‘allochtonen’ gezaaid hebben. Maar wat met het racistisch beleid dat door de huidige regering gevoerd wordt en dat een dagelijkse legitimatie is voor racisme? Een inburgeringsbeleid dat mensen verplicht om Nederlands te spreken als voorwaarde voor aansprakelijkheid op een sociale woning? Een asielbeleid dat mensen opsluit in gesloten centra, omdat ze geen Belgische papieren hebben? En wat met het racisme van de sociale bewegingen? Bewegingen die een

strijd voeren voor de regularisatie van mensen die goed Nederlands spreken (1)? Wat met het racisme van de patroons die geen ‘allochtonen’ willen aanwerven, van de scholen die maar een beperkt aantal ‘allochtonen’ willen of huisbazen die weigeren te verhuren aan ‘allochtonen’? Wat met het racisme van de politie, die mensen lastig valt, controleert of in elkaar slaat omdat ze een ‘andere’ huidskleur hebben? Wat met het gerecht, dat systematisch mensen met een ‘vreemde’ naam zwaarder berecht dan mensen met een ‘Belgische’ naam? Er zijn zo veel voorbeelden, niet moeilijk... In onze samenleving heerst het structureel racisme. De democraten hebben een probleem met het fascistische Vlaams Bang, maar weigeren hun eigen racistische samenleving aan de kaak te stellen. En tegenover de ‘inburgering’ van ‘vreemdelingen’ staat de inburgering van het racisme in Vlaanderen, daarvoor zijn de democraten even verantwoordelijk als de fascisten.

De media

De media hebben het duidelijk moeilijk met de erkenning van het racisme in Vlaanderen. Op Terzake reageert men geschokkeerd op de franstalige kranten die de vinger op de racistische wonde in Vlaanderen leggen. Na de dubbele moord in Antwerpen verschijnen er in de Vlaamse media geen analyses over structureel racisme, maar wordt er simpelweg hardnekkig voortgegaan met het indelen van mensen in ‘autochtonen’ en ‘allochtonen’. Tegelijkertijd hebben ze een heel excuus-podium opgebouwd voor de moordenaar van Oulemata en Luna. Laat ons gewoon een paar vragen stellen. Waarom krijgt Fieda Van Temsche (tante van de moordenaar en Vlaams Bang parlements lid) bijna daags na de dubbele moord een vrij podium in o.a. Terzake en het Nieuwsblad? Waarom laten journalisten haar uitleggen dat haar ‘vredevolle’ familie niets te maken heeft met deze moorden, en haar partij nog minder? Waarom wordt er op de VRT gesuggereerd dat Van Temsche aan het moorden

sloeg omdat hij van het internaat werd gestuurd? Waarom staan de kranten vol met getuigenissen van vrienden, kennissen, familie en burens van Van Temsche, die getuigen over zijn vriendelijk, sociaal en zacht karakter? Waarom komen psychiaters aan het woord die beginnen over borderline, zelfmoord (2) en de massa-moorden in de Columbia-High-school? Waarom wordt de aandacht gericht op gewelddadige video-spelletjes? Is van Temsche gewoon een ‘goedzak’, een vlaamse ‘jongeman’ van op de hoek, zeker geen racist (hij maakte wel eens een racistisch grapje, maar dat was het) (3), wiens stoppen doorsloegen omdat hij van het internaat werd gestuurd en te veel video-spelletjes speelde? Ook de advocaat van de racisten die Raphaël in coma sloegen, krijgt de kans om in de media te zeggen dat de skinheads niet uit racistische motieven handelden, omdat de ruzie begonnen was met de blanke vriend van de zwarte man. Over de dood van Mohammed wordt bijna niets geschreven, de racistische daders lopen nog steeds vrij rond.

Maar de media valt door de mand. Hebben “de roofdieren”, “het schorem”, “de moordenaars”, “de monsters” van de moord op “onze Joe” ook zoveel gratie gekend? Adam G. en Marius O. worden omschreven als doelbewuste moordenaars, één keer wordt vermeld dat het over een uit handen gelopen diefstal ging. Over de “jongeman” of “schutter” van Temsche wordt gezegd dat hij in een soort van ‘roes’ verkeerde wanneer hij aan het moorden sloeg. Niettegenstaande dat geweten is dat hij zijn plannen al aan vrienden geopenbaard had, en dat op zijn kamer plannen gevonden zijn voor zijn actie. Toch staat men toe dat er in de media beweerd wordt dat van Temsche zich niet bewust was van wat hij deed!!!

Een oorverdovende stille mars

“Het verdriet is van A”, dit was de hoofdoproep voor de stille mars op vrijdag 26 mei. De racistische opdeling in ‘allochtoon’ en ‘autoch-

> p.4

WAT NA DE MOORD OP OULEMATA EN LUNA, DE DOOD VAN MOHAMMED, DE AANSLAGEN OP SONGUL EN RAPHAËL?

- Sommige politiekers vinden dat het Vlaams Bang geen geld meer mag krijgen van de overheid. Andere politiekers vinden dat het tijd is voor rouw en bezinning.
- De lang voorziene verstrenging van de wapenwet wordt doorgevoerd.
- De racisten die verantwoordelijk zijn voor de dood van Mohammed lopen nog steeds vrij rond.
- Gevraagd naar maatregelen tegen het structurele racisme en de discriminatie op de werkvloer, antwoorden de dames en heren politici dat zij tegen quota’s en positieve actie zijn omdat zij dit discriminerend vinden.
- Yves Leterme wil dat ‘criminaliteit’ harder wordt aangepakt, want hij vindt dat de oorzaak van racisme.

> p.3 toon’ blijft overeind. Omdat er ook een blank meisje vermoord is, zijn ook de blanken geschokkeerd en is het verdriet van Antwerpen. Hoe zou een blanke ooit kunnen meeleven met de moord op een zwarte? De mars, een initiatief van de families van de slachtoffers van het racistisch straatgeweld, is gerecupereerd door het Antwerpse stadsbestuur. Voor diegenen die het niet weten, “A” is het symbool dat door het Antwerpse stadsbestuur om de haverklap gebruikt wordt om hun stadsdiensten etc. te promoten (tot de wijkflik toe). Burgemeester Janssens (4) mag dan wel wenen, als je woorden vergelijkt met praktijk, dan blijft er enkel hypocrisie over. A of Antwerpen staat voor racisme: dag in, dag uit. A staat voor de inval van 66 flikken in het keteltje (opvangplaats voor prostituees) en de arrestatie van 15 “illegalen” (afgevoerd naar een gesloten centrum) drie dagen voor de mars. A staat voor een extra team voor de huis-aan-huis-controles (zie nar 198, juli/augustus 2005) en het sturen van politie naar de huizen van de mensen die bij de eerdere controles weigerden hun deur te openen, aangekondigd enkele dagen voor de mars. A staat voor collaboratie tussen de ticketcontroleurs van de Lijn en de Dienst Vreemdelingenzaken. A staat voor constante identiteitscontroles, politiesirenes en helikoptercontrole. A staat voor afranseling door de politie. De recuperatie van het Antwerpse stadsbestuur is als een bokshandschoen in het gezicht. Slogans, spandoeken en pamfletten mochten er niet zijn, maar op de kop van de betoging werd een spandoek met “Het verdriet is van A. Stop racisme. Diversiteit is een realiteit.” gedragen. Ook de vrijwillige ordehandhavers droegen een fluoshirt met dezelfde slogan erop. Enkel het stadsbestuur was zichtbaar aanwezig met slogans op deze stille mars.

Achteraf laat de Antwerpse politie weten dat dit hun grootste veiligheidsoefening ooit geweest is. 800 manschappen werden ingeschakeld om de orde te bewaren. Op de VRT wordt gezegd dat de politie zich discreet heeft opgesteld. Dit wil zeggen: de 800 manschappen stonden niet allemaal op het parcours van de optocht opgesteld, maar reden in parallelle straten rond met hun gepanserde voertuigen en quasi-tanks. Een politiehelikopter volgde de betoging (discreet?) en langs alle kanten was het geluid van de walkie-talkies van de stillen te horen. De twee Vlaams Bang-kantoren in de buurt van de mars,

werden bewaakt door een overmacht aan flikken met waterkanon. De ordehandhaving op de stille mars werd voornamelijk bewerkstelligd door niet minder dan 450 vrijwilligers. De geëngageerde ordehandhavers bestonden frappant genoeg voor de meerderheid uit de bevolkingsgroepen die in Antwerpen dag in dag uit met repressie en controle geconfronteerd worden: onderdrukten hebben het in de stille mars tot onderdrukker geschopt. Enkele mensen werden voor de betoging “preventief aangehouden”, omdat ze de gebeurtenissen zouden kunnen “misbruiken”. In welke wijken zou de politie klaargestaan hebben voor hun preventieve arrestaties? Op basis van wat zouden zij mensen hun identiteit gecontroleerd hebben? Op basis van huidskleur natuurlijk, de normale racistische gang van zaken werd op 26 mei alleszins niet doorbroken. En het is rustig gebleven.

‘s Avonds wijdt Vlaams minister-president Yves Leterme op Terzake uit over zijn standpunt inzake racisme. Hij zegt dat hij instemt met de vader van Joe van Holsbeek, die ook een speech gaf op de witte mars. Van Holsbeek vond het niet ongepast om op deze mars te zeggen dat veiligheid samenhangt met racisme. Want, zo zegt hij, onzekerheid kweekt racisme dus moet de regering criminaliteit hard aanpakken. Yves Leterme hamert erop dat vlamingen die overvallen zijn geweest door jongeren (“die, zoals blijkt uit de statistieken, veelal van allochtone afkomst zijn”) Vlaams Bang kiezers worden. De regering moet dus harder optreden tegen dit “samenlevingsprobleem”. En: “We moeten een beetje minder tolerant worden voor het racisme van de vlamingen”. Leterme en Van Holsbeek slagen erin om een racistische moord te gebruiken als fascistische propaganda!! Was een stille en rustige mars wel een goed idee?

Verzet

Maar er was niet alleen verdriet, er was ook woede! Op het Kiel (waar Mohammed woonde) werden op 10 mei gebouwen van officiële instellingen aangevallen. Een dag later worden de ruiten van het politiekantoor in dezelfde wijk ingesmeten. Op 13 mei worden er twee molotovcocktails in hetzelfde flikkenbureau gesmeten en een politiecombi wordt in brand gestoken. De volgende dag vindt er een herdenkingsmars plaats voor de slachtoffers van 11

mei. Wanneer enkele mensen roepen naar het café ‘De Vlaamse Leeuw’, worden 50 mensen gearresteerd door de politie. De sloten van de Antwerpse metro worden gesaboteerd. Er verschijnt een opeising in de Gazet van Antwerpen: “In een stad waar racisme tot moorden leidt, in een stad waar illegale mensen gebouwen bezetten om een beter leven af te dwingen, in een stad waar transport gelijkstaat met razzia, is het tijd voor verandering” De wapenwinkel waar de racistische moordenaar zijn wapen kocht, wordt met kettingen gesloten “op bevel van de bevolking”. En het lokaal van het Vlaams Nationaal Jeugdverbond schiet op 17 mei in brand nadat molotovcocktails binnenvliegen.

Wie het nu nog niet gezien heeft, wil het niet zien. Vlaanderen is door en door racistisch. Yves Leterme heeft de toon gezet. Meer repressie is het antwoord op racisme. ‘Allochtonen’ en ‘hun gedrag’ zijn de oorzaak van racisme. Racisme is dus veroorloofd. Wat is de volgende stap? Stop de stilte, start de storm!

(1) De Udep-beweging van mensen zonder papieren (voor algemene regularisatie, voor het sluiten van gesloten centra en het stoppen van deportaties) werd in Vlaamse steden zonder blikken of blozen gerecupereerd door sociale en christelijke bewegingen die de Udep-eisen omvormden tot de eis van regularisatie voor iedereen die al lang op papieren wacht en goed is ingeburgerd in Vlaanderen (vb goed Nederlands spreekt). (2) Hetgeen, zoals een lezer van De Standaard correct opmerkt, een grove stigmatisering is van mensen met psychologische problemen, die vaker het slachtoffer van geweld zijn dan dat ze geweld plegen. (3) In De Morgen verschijnt wel één getuigenis van een oude vriend van de moordenaar die zegt dat Van Temsche altijd extreem-rechtse standpunten innam tijdens politieke discussies met vrienden en vond dat alle ‘makakken’ ‘ons’ land uitmoesten. (4) Janssens kwam zich trouwens luidop afvragen in het Vlaams parlement of de burgemeesters die met een beschuldigende vinger naar Antwerpen wijzen, hun aandeel van de ‘last’ wel gedragen hebben. Volgens hen moeten de gemeenten eens in eigen borst kijken en toegeven dat zij jarenlang asielzoekers in Antwerpen gedumpt hebben.

BERICHTEN UIT DE WERELD VAN GESLOTEN CENTRA EN DEPORTATIES...

Deze berichten zijn zeker geen volledige weergave van alles wat er gebeurt en plaatsvindt. De muren van de gesloten centra en de stille moordmachine van stiekeme deportaties laten maar weinig openbaarheid toe. Deze berichten geven dan ook maar een beperkte weergave van wat er zich zoal afspeelt - in de hoop de discussie en actie tegen het moorddadige asielbeleid aan te scherpen. Soms gebeurt het dan ook dat een aantal gebeurtenissen geen verdere opvolging krijgen, en dat ligt meer aan de geslotenheid van het asielbeleid en de asielkampen dan aan onze onzorgvuldigheid...

Aarzel niet om berichten door te geven aan de Nar (contactgegevens op laatste pagina van de Nar)

21/04 - LUIK: De kerk Notre-Dame des Lumieres in Glain (Luik) werd bezet door enkele honderden UDEP leden.
24/04 - BRUSSEL: Na een mislukte zelfmoordpoging van iemand die na drie jaar wachten zijn negatief had gekregen, startten 80 papierlozen in het Klein Kasteeltje (opvangcentrum voor asielzoekers te Brussel) een hongerstaking, waaronder 10 kinderen. Pas 11 dagen later kwam dit naar buiten doordat journalisten niet toegelaten zijn binnen de muren van deze lager. De hongerstakers worden meteen bedreigd door de directrice van het centrum en de directeur van Fedasil (Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers).
25/04 - ZAVENTEM: Activisten houden een deportatie tegen van een gezin met 2 kinderen.
25/04 - LUIK: In de bezette kerk van Glain beginnen de eerste hongerstakingen.
27/04 - CHATELINEAU: Een gezin met kinderen bezet de Saint-Barthelemy kerk en start meteen een hongerstaking.
27/04 - BRUSSEL: Toen één van de hongerstakers in het Klein Kasteeltje flauw viel en de lokale medische dienst totale onverschilligheid toonde, hebben de hongerstakers zelf een ambulance moeten bellen. Deze kon echter niet tussenkomen omdat de actievoerders de kosten niet konden betalen en is zonder in te grijpen terug vertrokken. Pas 4 uur later heeft de medische dienst eindelijk een dokter gebeld.
01/05 - BRUSSEL: Ongeveer 2000 mensen betoogden voor algemene regularisatie en recht op werk voor iedereen. Ook in Luik, Namen, Charleroi, Antwerpen, Verviers, etc. hebben sans-papiers met dezelfde eisen deelgenomen aan 1-mei betogingen.
04/05 - PARIJS: De kerk ‘Notre Dame de Chine’ wordt bezet in solidariteit met de bezettingen in België: voor heldere en permanente regularisatie criteria in België, Frankrijk, Europa; tegen het project ‘gekozen immigratie (ceseda) van Sarkozy.
08/05 - MARCHE-EN-FAMENNE: Sans-Papiers die daarvoor in het open centrum van Merleux zaten, bezetten de kerk van Marche-en-Famenne.
09/05 - BRUSSEL: Het raakt officieel bekend dat Fedasil hongerstaking in het Klein Kasteeltje en de toegang aan ‘organisaties’ verboden heeft, oa Artsen zonder grenzen, UDEP, media, etc. De studeerzaal werd gesloten om te vermijden dat de hongerstakers ze zouden bezetten.
11/05 - BRUSSEL: 3000 a 4000 mensen betogen tegen het Vlaams Belang na de racistische moorden in Antwerpen.
11/05 - AARLEN: De St-Maarten kerk in Aarlen wordt bezet door sans-papiers.
17/05 - BRUSSEL: Een huisjesmelker die 45.000 euro per maand verdiende aan zijn appartementen in de Antoine Dansaertstraat in Brussel, werd onder aanhoudingsbevel geplaatst. Tijdens de razia werden 38 mensen zonder verblijfsvergunning gearresteerd en 33 van hen werden aan de Dienst Vreemdelingenzaken overgeleverd.
20/05 - GENT: 7000 a 8000 mensen betoogden in Gent voor regularisatie. Sans-papiers van over heel België waren aanwezig.
24/05 - BRUSSEL: De hongerstakers in het Klein Kasteeltje zijn na 31 dagen vastberaden om hun actie verder te zetten. Dit ondanks dreigingen van Fedasil om hen gedwongen te hospitaliseren in het militair hospitaal van Neder-Over-Heembeek en hen onder dwang te voeden, hetgeen levensgevaarlijk is en door wetenschappers als indirecte folter beschreven wordt.
29/05 - BRUSSEL: De 71 hongerstakers in het Klein Kasteeltje worden onder begeleiding van de politie en het Rode Kruis afgevoerd naar het ziekenhuis en onder dwang gevoed.

Dit overzicht werd afgesloten op 29 mei 2006.

Ga zeker eens langs bij de bezette gebouwen om te kijken wat ze nodig hebben, hoe je hen kan ondersteunen,... Meestal is er nood aan matrassen, dekens, eten, kookgerief, wasgerief,... Langdurige en volgehouden bezettingen draaien immers op solidariteit!

Op deze pagina's vind je een stuk terug dat overgenomen werd uit "De Fabel van de illegaal". "De Fabel is een radicaal-linkse basisorganisatie" naar ons hart. Zij "streven naar een vrij-socialistische en feministische samenleving, zonder racisme, nationalisme of fascisme. Dat kan alleen via een fundamentele omwenteling van de sociale en bezitsverhoudingen op wereldschaal. "Internationale solidariteit staat daarom centraal." Ze menen dan ook dat "de strijd met en voor migranten en vluchtelingen" bijzondere aandacht verdient, een stelling waar de Nar zich volledig achter kan scharen. Tweemaandelijks geven zij een gelijknamige "krant tegen racisme" uit; De Fabel van de illegaal. Een voortreffelijk blad dat thuishoort in elke anarchistische en anti-autoritaire linkse infotheek!

-- het schrijverscollectief.

Meer info: De Fabel, Koppenhinksteeg 2, 2312 HX Leiden — e-mail: info@defabel.nl — webstek: www.defabel.nl en (archief) — www.gebladerte.nl

Argumenten tegen de inburgeringsplicht

Binnenkort wordt inburgering verplicht gesteld voor grote groepen "niet-westerse allochtonen". Politici en opinie-makers hebben die inburgering tot een centraal thema gemaakt bij allerlei debatten. Maar wat is het eigenlijk? En hoe zou een radicaal-links antwoord op de verplichte inburgering eruit kunnen zien? Een tussenstand van de discussies bij het platform Stop de inburgeringsplicht, waaraan ook De Fabel deelneemt, en dat sinds begin 2005 actie voert tegen gedwongen inburgering.

Wat is inburgering eigenlijk?

"Inburgering" is geen neutraal woord, maar een zeer ideologisch geladen begrip. Het verwijst naar het proces waarbij nieuwe en al lang aanwezige migranten en vluchtelingen door de overheid gekneed worden tot brave en bruikbare staatsburgers. Moderne staten ontlene hun bestaansrecht onder meer aan hun pampere van het kapitaal met een bevolking van werknemers waaraan zoveel mogelijk te verdienen valt, en die bij werkloosheid, ziekte of ouderdom zo weinig mogelijk kosten. Via het stellen van inburgeringseisen wil de overheid proberen om onbruikbare nieuwkomers te weren en uit te sluiten, en reeds aanwezige migranten, vluchtelingen en andere "niet-westerse allochtonen" te disciplineren, vooral met het oog dus op de behoeften van de arbeidsmarkt.

Volgens opiniemakers en politici moeten "niet-westerse allochtonen" zich aanpassen aan "de Nederlandse cultuur".

Die bestaat helemaal niet. Wel bestaat er een reeks conservatieve en liberale normen en waarden die men wil opleggen aan "de allochtonen", en vanzelfsprekend ook aan onvoldoende aangepaste "autochtonen". Het gaat daarbij om een cultuur van arbeidsethos en consumentisme, van gezinsdenken, individualisme en eigen verantwoordelijkheid, en van polderen en gehoorzaamheid aan de autoriteiten. Dat politici zo'n "beschavingsoffensief" nodig achten, geeft al aan dat veel inwoners van Nederland - "allochtoon" en "autochtoon" - er een heel andere levenshouding op na houden.

Overigens bestaan nationale eenheidsculturen sowieso niet, behalve dan in de hoofden van allerlei nationalistische politici, opiniemakers en activisten. En hoe die nationale culturen er dan

precies uit zouden zien, daarover wordt altijd gestreden. In werkelijkheid bestaan er in elk land vele zich continu ontwikkelende subculturen, en iedereen maakt in verschillende levensfasen deel uit van meerdere daarvan. Subculturen hangen meestal samen met maatschappelijke posities, en nauwelijks met nationaliteiten. Zo zullen bijvoorbeeld twee arbeiders uit verschillende landen veel meer met elkaar gemeen hebben dan elk van hen met zijn eigen baas.

Onvoldoende ingeburgerde "niet-westerse allochtonen" zouden met hun "achterlijke cultuur" de vrijere en veel verder ontwikkelde "Nederlandse cultuur" ondermijnen.

In elk land spreekt men in heersende en nationalistische kringen vol lof over de eigen "superieure cultuur". Nederlanders doen daarbij niet onder voor hun Turkse en Marokkaanse collega's. "De Nederlandse cultuur" zou vrijer en verlichter zijn dan die van niet-westerse landen. Door problemen, zoals bijvoorbeeld religieus fanatisme, vrouwenonderdrukking en antisemitisme, eenzijdig aan andere culturen te koppelen, probeert men "de Nederlandse cultuur" er goed vanaf te laten komen. Maar met de Nederlandse driekleur in de hand zijn juist altijd vrouwenonderdrukking, kolonialisme, slavernij, racisme en uitbuiting rechtgepraat. De Nederlandse geschiedenis is er echter ook een van verzet daartegen. Veel opiniemakers en politici pronken tegenwoordig met progressieve verworvenheden als arbeiders-, vrouwen- en homorechten. Maar die zijn via strijd afgedwongen door arbeiders, vrouwen en homo's zelf. En daartoe moesten die meestal regelrecht ingaan tegen de "Nederlandse cultuur" van de heersende klasse. Inmiddels liggen die verworvenheden overigens alweer zwaar onder vuur van de opkomende christelijke en conservatieve stromingen.

Het voortdurende indelen van de samenleving van bovenaf op basis van verschillende "nationale culturen", waarvan de westerse verder ontwikkeld zouden zijn dan de niet-westerse, is een poging om verdeeldheid te zaaien, gezamenlijk verzet van onderop tegen te gaan en de aandacht af te leiden van de voortdurende afbraak van sociale verworvenheden onder het heersende liberaal-conservatieve regime.

Overigens bestaan er in de landen van herkomst van veel migranten en vluchtelingen vanzelfsprekend ook progressieve bewegingen van on-

derop die voor bevrijding vechten. Dat die tot op heden minder succesvol zijn, heeft er zeker ook mee te maken dat de conservatieve en dictatoriale regimes daar vaak stevig in het zadel worden gehouden door westerse landen als Nederland.

Maar toch zouden de meeste "niet-westerse allochtonen" conservatief zijn.

Net als in Nederland wonen in niet-westerse landen progressieve en conservatieve mensen. In de jaren 60 hadden bedrijven behoefte aan arbeiders voor simpel productiewerk. Men ronselde daarom vooral laag opgeleide en meer conservatieve arbeiders op het Turkse en Marokkaanse platteland. Vakbondsactivisten en linkers zouden maar problemen veroorzaken, bijvoorbeeld door op te komen voor beter werk, betere betaling en gelijke rechten. Later kwamen er arbeiders over van alle politieke stromingen. De laatste jaren heeft er onder "allochtonen" - overigens net als onder "autochtonen" - inderdaad een verrechtsing plaatsgevonden.

Geen opportunistische tegenargumenten

Het platform Stop de inburgeringsplicht probeert alleen consequente linkse kritiek op de inburgeringsdwang te formuleren, en geen opportunistische argumenten te gebruiken die nu wellicht gewillige oren zouden vinden bij enkele politici, beleidsmakers en opiniemakers, maar die op termijn ingezet zouden kunnen worden bij de verfijning, perfectionering en uitbreiding van de inburgeringsplicht. Welke argumenten hanteert het platform bewust niet?

1. Argumenten die technische tekortkomingen van het hele systeem van verplicht inburgeren benadrukken.

Er wordt door sommige critici bijvoorbeeld geroepen dat er straks niet voldoende cursussen voor iedereen zouden zijn. Voor het platform is het echter maar de vraag wat erger is: een perfect functionerend of een haperend indoctrinatiesysteem.

2. Argumenten die betrekking hebben op de gekozen doelgroep.

Volgens sommigen zouden er teveel "allochtonen" mee moeten doen, of zouden niet de juiste groepen "allochtonen" aangepakt worden. Ook wordt wel eens gezegd dat bepaalde groepen "autochtonen" wel eens inburgering zouden kunnen gebruiken: werklozen bijvoorbeeld, of asociale rijken die zich verschuilen in hun afgesloten wijken. Dit soort kritieken kan door de voorstanders later overgenomen worden om het programma nog verder uit te breiden. Het platform vindt dat niemand door de overheid gedwongen ingeburgerd of ideologisch gedruild mag worden.

3. Argumenten die benadrukken dat het programma van verplicht inburgeren niet zal werken en geen goede resultaten zal afwerpen.

Sommige critici stellen dat de meeste "niet-westerse allochtonen" door zulke cursussen niet anders zullen gaan denken. Ze zullen hooguit leren om bij het examen de door de overheid verwachte antwoorden te geven. Dit type argumenten gaat ervan uit dat integratie daadwerkelijk de enige doelstelling van de overheid is bij dit programma. Het platform gaat er echter vanuit dat de racistische overheid "niet-westerse allochtonen" vooral wil disciplineren. En ook een lesje wil leren en wil vernederen. En daarin zal men met het nu voorgestelde programma zeker slagen. In die zin zal de inburgering waarschijnlijk zeer "succesvol" zijn.

4. Argumenten die gericht zijn op een betere inhoud van de cursussen.

Het platform wil niet dat de overheid inwoners dwingt tot inburgeren, welke inhoud men ook aan de cursussen geeft. De staat heeft niet het recht mensen ideologisch te drillen.

5. Argumenten die benadrukken dat de verplichte inburgering niet nodig is.

Volgens sommige deskundigen zouden onderzoeken aantonen dat "de niet-westerse allochtonen" al beter ingeburgerd zijn dan de overheid wel beweert. Anderen zeggen dat de geschiedenis leert dat "de integratie" op termijn vanzelf wel goed zal verlopen. Maar het platform wil het verzet niet koppelen aan gunstige onderzoeksresultaten. Het gaat om een principieel verzet tegen inburgering. Bovendien zijn zulke cijfers en beweringen erg betrekkelijk. Straks komen er weer andere wetenschappers op de proppen met ongunstige cijfers en beweringen.

> p.5 Niet zozeer de inhoud van de cursussen zal blijven hangen, maar vooral het paternalisme van het gehele inburgeringsprogramma. Het stellen van inburgeringsvoorwaarden om er werkelijk bij te mogen horen, zal hen nog meer het gevoel geven niet welkom te zijn.

Veel “niet-westerse allochtonen” zouden vooral hun eigen taal en cultuur willen behouden en dus niet willen integreren.

Het is de vraag of dat werkelijk veel voorkomt. Maar er zijn Turkse en Marokkaanse conservatieven die vinden dat hun gemigreerde landgenoten niet moeten veranderen en vooral moeten vasthouden aan hun eigen “nationale culturen”. Die conservatieven lijken met hun cultuurdenken precies op de opiniemakers en politici die pleiten voor assimilatie of integratie in “de Nederlandse cultuur”. Juist die van beide kanten gevoerde cultuurstrijd vormt het probleem. De strijd zou veel meer moeten gaan over een rechtvaardige verdeling van macht en welvaart. Radicaal-links moet proberen de strijd voor bevrijding politiek centraal te stellen, bevrijdende normen en waarden te promoten, en alle conservatieve “nationale culturen” die aan de bevolking opgedrongen worden te bekritisieren en te bestrijden, of ze nu afkomstig zijn uit “autochtone” of uit “allochtone” kringen.

Los van de cultuur is Nederlands spreken toch belangrijk om te kunnen participeren in de samenleving?

De kwestie van het Nederlands spreken is sinds enige jaren ten onrechte volledig opgeklopt. Politici en opiniemakers doen tegenwoordig alsof de slechte maatschappelijke positie van “niet-westerse allochtonen” veroorzaakt wordt doordat ze de taal niet goed zouden kunnen spreken. Racisme en uitbuiting worden niet meer genoemd, laat staan bestreden. Zo krijgen de “niet-westerse allochtonen” zelf de schuld van hun onderdrukte positie.

Opiniemakers en politici die het hebben over participatie in de samenleving bedoelen in feite participatie op de arbeidsmarkt. Want genaturaliseerde “allochtonen” met een baan hoeven van de overheid niet in te burgeren. Participatie zou echter veel progressiever uitgelegd moeten worden. Het is inderdaad handig als mensen elkaar onderling kunnen verstaan, maar dan vooral ook om samen een vuist te kunnen maken voor gelijke rechten en niet tegen elkaar uitgespeeld te kunnen worden. Samen strijden is de beste integratie. En aangezien hier het meest Nederlands gesproken wordt, is het wel erg belangrijk om die taal te leren. Daarom pleit het platform voor voldoende goede, kostenloze en vrijwillige taalcursussen. Overigens hoeft die onderlinge taal nu ook weer niet persé Nederlands te zijn. Er zijn veel “westerse allochtonen” die zich bijvoorbeeld prima redden met Engels. Participatie betekent verder ook een einde aan de segregatie via zwarte scholen en arme wijken, en een einde aan het racisme op de arbeidsmarkt, maar daar hebben opiniemakers en politici het nauwelijks over.

Wat is er mis met enige dwang om Nederlands te leren?

Nederlands spreken heeft intussen een enorme politieke lading gekregen. In de jaren 60 en 70 kon het de overheid nog helemaal niet schelen of de in Turkije en Marokko geronselde arbeiders Nederlands spraken. Het was nauwelijks nodig voor hun werk en ze zouden na gebruik toch weer vertrekken, zo redeneerde men. Vaak moesten de “gastarbeiders” zo hard werken dat er voor taallessen nauwelijks tijd en energie over bleef. De arbeiders die toch nog puf hadden, stuitten op enorm lange wachtlijsten bij de weinige taalcursussen die er waren. Daardoor begrepen ze meestal niet alles wat er gezegd werd, en werden ze vaak bedonderd door hun tolken

en extra uitgebuit door hun bazen. Door hun gebrek aan kennis van de taal konden ze zoveel mogelijk apart gehouden worden van de andere arbeiders.

Tegenwoordig heeft het bedrijfsleven vooral werknemers nodig die goed Nederlands spreken en de vraag naar laag opgeleide arbeiders is afgenomen. Daarom worden de “niet-westerse allochtonen” nu juist weer gedwongen om Nederlands te leren. Wie niet voor het inburgeringsexamen slaagt, mag straks nauwelijks nog meedoen in de samenleving. Zo worden hele groepen “niet-westerse allochtonen” opnieuw apart gezet en uitgesloten. Wanneer in de toekomst weer veel laag opgeleide arbeiders nodig mochten zijn, zal de overheid de gedwongen inburgering even snel weer afschaffen. Nu al hoeven laag geschoolde tijdelijke Poolse “gastarbeiders”, bijvoorbeeld in de landbouw, niet in te burgeren of de taal te leren. Kortom, de overheid heeft geen humanitaire bedoelingen met de gedwongen cursussen.

Het instellen van een verplichting is goed voor “niet-westerse allochtone” vrouwen die anders van hun echtgenoten niet naar een inburgeringscursus mogen.

Ook dat argument wordt er door politici en opiniemakers met de haren bijgesleept. Zulke vrouwenonderdrukking komt namelijk in zowel “allochtone” als “autochtone” kringen voor. Het is racistisch om dan een dwangmiddel in te zetten dat uitsluitend “niet-westerse allochtonen” treft. Zulk beleid staat in een lange paternalistische traditie. Al in de koloniale tijd beweerde de Nederlandse staat “beschaving” te brengen in Indonesië door bevrijding van de vrouwen uit de handen van hun gewelddadige mannen. Dat destijds vrouwen in Nederland ook nog zwaar werden achtergesteld - zeker binnen het huwelijk -, lieten de koloniale overheersers buiten beschouwing.

Werkelijke bevrijding kan helemaal niet via overheidsdwang tot stand komen, maar slechts via strijd van onderop door de feministische en radicaal-linkse bewegingen. Dat sommige “niet-westerse allochtone” vrouwen niet naar taallessen gaan, zou daarbij wel eens veel minder veroorzaakt kunnen worden door hun echtgenoten dan door de materiële omstandigheden waaronder ze moeten leven. Misschien zijn veel van de vrouwen moe van het zware en slechtbetaalde werk dat ze naast hun huishouden moeten doen om het hoofd boven water te houden. Misschien is er geen goede en betaalbare kinderopvang. Misschien zijn de taallessen te ver weg. Wie deze vrouwen werkelijk wil steunen moet daar eveneens iets aan verbeteren. Daarbij zou dwang uitoefenen op vrouwen die mogelijk ook al onder druk van hun man staan, hun positie nog verder kunnen verslechteren en hun zelfvertrouwen nog kunnen verminderen.

Van huwelijksmigranten eisen dat ze eerst in het land van herkomst een inburgeringsexamen behalen, bespaart hen een uitzichtloos bestaan in afhankelijkheid van staat of partner.

De Wet Inburgering Buitenland is slechts een middel om “niet-westerse allochtonen” die niet bruikbaar zijn op de arbeidsmarkt te weren en uit te sluiten. Had de overheid het werkelijk goed met de huwelijksmigranten voor, dan zou men de afhankelijke verblijfsvergunning per direct afschaffen en alle nieuwkomers een zelfstandige vergunning geven. Daarbij is het bestaan in de landen van herkomst, waartoe men de afgewezen huwelijksmigranten veroordeelt, voor hen vaak nog veel minder florissant dan een mogelijk afhankelijk bestaan in Nederland. Maar hoe dan ook: iedereen moet het recht hebben om zelf te bepalen waar men woont en met wie.

Persbericht (09-05-2006)

Nieuw kraakpand in Leuven: Niemendal

Op 9-05-‘06 hebben wij een leegstaand gebouw aan de Onze-Lieve-Vrouwestraat (nr.26) in Leuven bezet en in gebruik genomen. Dit gebouw maakt deel uit van het stadsproject ‘Hertogendal’⁽¹⁾. Net zoals de meerderheid van de bestaande gebouwen op de site wordt dit huis afgebroken, terwijl het nog in perfecte staat is.

Het project kadert in de pogingen van de stad Leuven om nieuwe bewoners en consumenten aan te trekken. Een doelbewuste strategie die leidt tot de uitdrijving van armen, door een constante stijging van de huurprijzen over heel Leuven. Leuven ondergaat de laatste jaren een grondige verandering. Straten en pleinen worden heraangelegd, gebouwen worden gesloopt om plaats te maken voor luxe-appartementen, kantoorblokken worden duchtig bijgebouwd, winkels bepalen het straatbeeld⁽²⁾.

Veel van de gebouwen die gesloopt worden zijn, net zoals het gebouw dat we vandaag kraakten, nog perfect bruikbaar. Blijkbaar beschikt de stad Leuven over voldoende kapitaal om dit soort absurde acties te ondernemen. De doelstellingen van projecten die kaderen in deze grote kuis, zijn tamelijk eenduidig. De stad Leuven moet aantrekkelijker worden voor bepaalde bevolkingsgroepen. We zien duidelijk dat de grote meerderheid van nieuwe woningen enkel toegankelijk zijn voor de rijke middenklasse, er is amper aandacht voor sociale woningbouw. Zo ook krijgen commerciële activiteiten volop voorrang, en beheersen ondertussen de gehele binnenstad. Autoloze straten en pleinen staan in dienst van talrijke winkels en horecazaken. De economische bijdrage van inwoners en bezoekers van de stad is van belang, ze spelen op de eerste plaats mee als consumenten. Gedrag dat afwijkt van “de norm” wordt niet getolereerd. Meer en meer camera’s worden opgehangen, parken sluiten op een belachelijk vroeg uur, een drankverbod in de zomer,... allemaal instrumenten van een sociaal verstikkend beleid.

De nieuwe en oude stadsprojecten die Leuven inpalmen maken het geen gastvrije stad voor diegene met weinig koopkracht. Project Hertogendal, dat trouwens minimum 180 miljoen euro zal opeisen, past perfect binnen deze nieuwe “stadslogica”. De huidige bebouwing zal plaats moeten ruimen voor nieuwe handelszaken, horeca en een parking. Ook is er bekend gemaakt dat er 850 nieuwe woningen zullen komen, totnogtoe blijft men bijzonder vaag over hoeveel “betaalbare”, sociale woningen dit zullen betekenen.

We stootten op dit huis, vier verdiepingen hoog en meer dan bewoonbaar. In afwachting van het project waarvoor het zal moeten buigen (dat ten vroegste in 2010 van start zal gaan) stond het bewust leeg, genadeloze verkrotting of afbraak zou de verspilling definitief maken. We weigeren nog langer ja-knikkend toe te kijken terwijl megalomane projecten zoals deze de overhand nemen, in een stad die armeren constant voor gesloten deuren laat staan. Door dit huis te recyclen, kiezen wij er vandaag voor om actief in te gaan tegen de sociale verdringing, een gevolg van de visie die heerst onder de enkelen die de beslissingen in deze stad bepalen. Angst en woede worden ons ingeboezemd als we denken aan deze stad in rijke mensenhanden, totaal blind voor sociale realiteit, waarin leegstand een aanvaard instrument is. Zoals onze woede toeneemt groeit ook onze liefde voor verzet. Genoeg redenen om te blijven vechten, wij gaan door...

-- De krakers

(1) De ziekenhuissite tussen de Brusselsestraat, Kapucijnenvoer en Minderbroederstraat samen met het stuk tussen de Minderbroederstraat en Janseniusstraat. Plannen op <http://www.degregorio.bel>
(2) Zie ook artikel “Het nieuwe, mooie Leuven! (dankzij sociale verdringing)” in Nar 205, p. 9

zaterdag 1 juli in Villa Squattus Dei:

GET TO KNOW YA HOOD — Open buurttag vanaf 14.00: Heropening infoteek! Graffitijam, skaterecreatie, straattheater, free podium en expo. Doorlopend vegan BBQ met cocktailbar. Vanaf 20:00 Hip hop party met DJ’s, breakdance (Rafaga en Krypton X) en optreden van Sanctum + knallende Drum’n Bass afterparty!

De heersende techniek en de techniek van het heersen

Beknopte geschiedenis van de macht als technologie

Naar aanleiding van één mei werd in de vorige Nar een artikel geplaatst dat het technologische vooruitgangsdiscours als de kern van het huidige machtsvertoog ontmaskerde. In dit artikel wordt deze analyse verder uitgewerkt op basis van een tekst van Miguel Amorós, “Où en sommes-nous?” (<http://pmo.erreur404.org/amoros.htm>)

Technologie als oorlogsvoering

Wanneer we het hebben over technologie lijkt het vaak alsof de techniek ontstaat om een gebrek, een behoefte in het menselijke bestaan op te vullen. De mens wordt maar in het vooruitgangsproces uitgerust met technische middelen die zijn schaarse natuurtoestand opheffen. In werkelijkheid dringt de technologie zich echter op aan het menselijke leven en laat ze geen afwegen van voor- en nadelen toe. De auto bijvoorbeeld schept de mobiliteitsbehoefte veel meer dan hij er een antwoord op is. En de auto heeft zichzelf ook duidelijk opgelegd aan de samenleving en wel met een onverdoen oorlogslogica. De intrede van één enkele technologische toepassing heeft de ruimte volledig ingepalmd en vele honderdduizenden slachtoffers gemaakt.

Als we dan de impact van de technologie op zich proberen te vatten, wordt het duidelijk dat het om een oorlog gaat die de totale werkelijkheid voortdurend omvormt. Bovendien lijkt het technologische straatje sens unique te zijn: technologische problemen lijken enkel nog op te lossen door superieure technische middelen aan te wenden. Zo lijkt het onvermijdelijk moordende karakter van de auto enkel nog oplosbaar door middel van airbags, zachte bumpers, speciale remsystemen etc. De vraag of een veilige auto eigenlijk wel bestaat, kan zelfs niet gesteld worden in het technologische vocabularium.

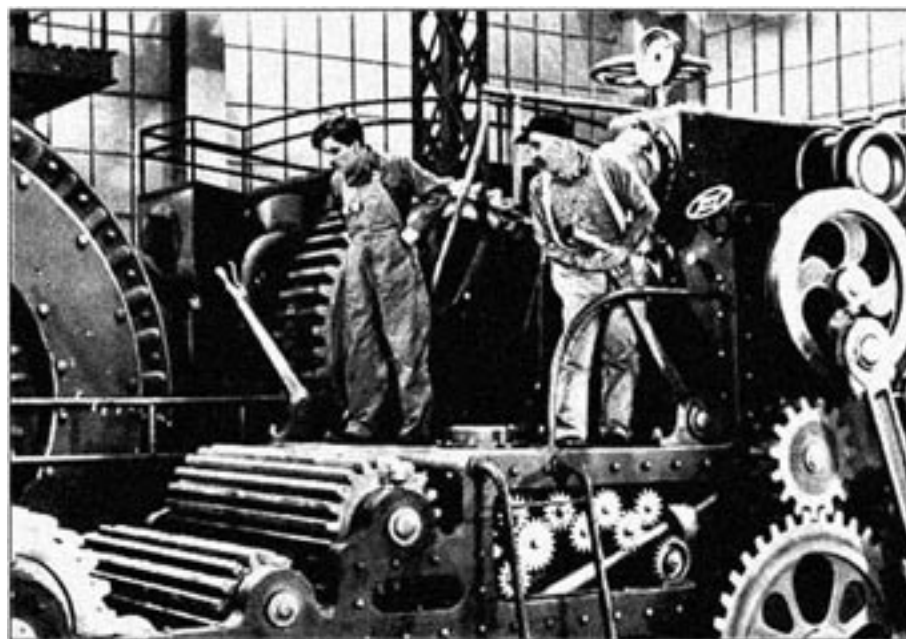
Deze technologische oorlog woedt onder een kapitalistische vaandel. Maar die vaandel dekt niet meer de lading van het klassieke kapitalisme, waarin eigendom en kapitaal de haves van de have nots scheidden. In dat opzicht heeft de technologie een nieuw historisch kader mogelijk gemaakt: dat van een kapitalisme zonder kapitalisten en arbeidersklasse, waarin managerscapa-

citeiten even essentieel worden als kapitaal en eigendom. En dat geldt voor zowel winnaars als verliezers; denk aan de manier waarop werklozen aangespoord worden hun carrière te plannen (te managen) en hun werkkraft te promoten en te verkopen. Wie geen letterlijk produkt aan te bieden heeft, wordt zelf produkt en carrièremanager. En als een produkt flopt, is dat te wijten aan slecht management.

Het nieuwe technologische kader is dus allesbehalve vrijblijvend. De technologische dynamiek eigent zich de wereld toe en stelt ze vervolgens ten dienste van zichzelf. De technologie onteigent ons, neemt ons de vrijheid uit handen, om zichzelf vervolgens in haar plaats te stellen. We betalen voor de vooruitgang, de productiviteit, de tewerkstelling, de gezondheid, de luxe... de prijs van de vrijheid.

De wieg van de vooruitgang

Het vooruitgangsbegrip is een kind van de Verlichting. Oorspronkelijk had het begrip betrekking op de mens en paste het binnen de humanistische moraal van de opkomende bourgeoisie. Het was Kant die deze Verlichting beschreef als het mondig worden van de mens als redelijk wezen. Maar al snel verengde het begrip tot de economische vooruitgang en de veelvuldige technische uitvindingen die haar mogelijk maakten. En die vooruitgang en innovatie waren in de 18e eeuw zo indrukwekkend dat het economische al gauw beschouwd werd als een soort religie; als het wondermiddel tegen eender welke kwaal. Zo was het August Comtès ambitie het katholicisme letterlijk te vervangen door een vooruitgangsgeloof, met bijhorende rituelen en catechismus. Helemaal in dezelfde sfeer werd de persoonlijke, opvoedkundige en morele vooruitgang beschouwd als het resultaat van de economische vooruitgang en het correct functioneren van de economie. Na de twee wereldoorlogen zou de economie naar de achtergrond gedrongen worden om plaats te ruimen voor de technologie. In die oorlogen had de militaire logica zich immers succesvol gerealiseerd in de technologie (tanks, radar, computer, atoombom enz.). Van nu af aan zou elk probleem voorgelegd worden aan het oplossend vermogen van de technologie, waarbij ook de economie als niet meer dan een techniek

beschouwd wordt. De technologie krijgt dus op haar beurt religieuze karaktertrekken. Ze is een goddelijk scheppen dat streeft naar eindeloze perfectie en op die manier nooit tot rust komt. Het verleden wordt uit de tijdservaring verbannen als inherent conservatief en voorbijgestreefd. De geschiedenis wordt, net als in de christelijke traditie, beschouwd als een lineair ontwikkelingsproces.

Heerschappij als technologie

Langs de andere kant begint de techniek haar bloeiperiode niet voor niets ten tijde van het totalitarisme en het absolutisme¹. Individuen en klassen worden voor het eerst gezien als massa's en onderdanen en daardoor herdefinieert de techniek sowieso de oude concepten van 'natuur', 'vrijheid', 'verleden', 'cultuur' etc. Voorheen kreeg bijvoorbeeld het vrijheidsbegrip maar inhoud in de sociale context van bijvoorbeeld de gilde. Onder het absolutisme ontmoeten we voor het eerst de vrijheid als een begrip dat ons als atomen² afgrenst van andere mensen (het 'mijn vrijheid eindigt waar die van een ander begint'). De technologie en de sociale ingenieurskunde³ leggen een taal en denken op dat de werkelijkheid in cijfers en meetbare hoeveelheden giet. De wereld wordt een onbezield mechaniek; een gevoelloze aaneenschakeling van gebeurtenissen. En ook de menselijke wereld ontsnapt niet aan deze visie: de mens is een machine, een wonderbaarlijk speeltje van een god die hem verlaten heeft. De relaties tussen deze mensen zijn mechanische relaties en dus perfect voor-

spelbaar en beheersbaar door een technocratisch centrum. De overheersing verliest hierbij haar goddelijke karakter en wordt gerationaliseerd; ze wordt zelf techniek. De autoriteit behoort bijgevolg degenen toe die technologisch het best uitgerust zijn. De technologie heeft de staat vlekkeloos omgevormd tot een controle-machinerie.

Vanaf de kanteling naar de 20ste eeuw was de staat niet langer een losstaande structuur. Ze begon zich volop te vermengen met de economie en zorgde via tussenkomsten voor de duurzaamheid van die economie. Opeenvolgende conflicten tussen arbeiders en werkgevers werden door deze staat in 'goede banen' geleid en onder druk van het arbeidersprotest kwam er een sociale

wetgeving tot stand die van de staat een sociaal administratieapparaat maakte. Tegelijkertijd gaf diezelfde 'vaderlijke staat' het elan aan de technologische vooruitgang gedurende de Koude Oorlog door het onderzoek naar oorlogswapens en hun commerciële spin-offs aan te zwengelen. Zo ontstond er een verzorgingsstaat die onder invloed van de techniek geleidelijk aan haar zware bureaucratie kon afleggen om de lenige dienstenstaat van vandaag te worden.

Blinde vlek

De technologisering van de staat leidde uiteindelijk tot een staat die afstand kon nemen van haar autoritaire en centralistische karakter. Onze ontregelde persoonlijkheid en ons koopwarennarcisme maken de matrak en de agent bijna overbodig. De verzelfstandigde technologie maakt ook de zware bureaucratie, de sterke staatsidee en de discipline overbodig. Die concepten hoorden thuis bij de oude verzorgingsstaat en haar spierballenpolitiek. De technodemocratie probeert zich daarentegen te automatiseren; ze heeft liever geen sterke leiders, bureaucratieën en zichtbare politiestructuren nodig. Wat heb je daar immers aan als je camera's hebt, uiterst snelle speciale interventie-eenheden en private beveiligingsdiensten? Het individu bestaat niet meer, de arbeidersklasse al evenmin en de staat herleidt zich tot een scherm. De staat virtualiseert zich. Zo staat het ervoor. Dat is de tijd waarin we leven.

En toch lijkt de technologische invalshoek marginaal te blijven in het sociale verzet. Tijdens de hegemonie van het economische concentreerde de strijd tegen de staat en het kapitalisme zich op de werkvloer: nam ze de vorm aan van syndicaten, wilde stakingen, sabotage van het productieproces. Nu, onder de hegemonie van de technologie, lijken we kost wat kost vast te willen houden aan die oude vormen. Op die manier raakt geen enkele strijd het centrum van het systeem; alle strijden zijn randfenomenen geworden omdat ze het technologische zenuwcentrum willen vrijwaren. Daarbij gaat het niet om een 'terugkeer naar de natuur', hoewel de relatie tussen mens en natuur zich radicaal zal moeten wijzigen. Het gaat er eenvoudigweg om de vrijheid te vrijwaren.

1) Absolutisme: de vroege staatsperiode, waarin de staat een volledige greep op de samenleving nastreefde.
2) Bemerk de exact wetenschappelijke terminologie.
3) Sociale ingenieurskunde: opvatting die het besturen van de samenleving ziet als een exacte wetenschap.

LEZERSTERSBRIEF

Het rode gevaar loert

Een bezoekje aan de website van de PVDA was echt interessant. Zo hopen de stalinisten in 6 gemeenten, o.a. Genk, door te breken. Van onteigening van de rijken is hier gaan sprake, slechts een vermogensbelasting van 1% op fortuinen boven de 500.000 euro. De PVDA is dus zelfs niet eens marxistisch, ze is ronduit kleinburgerlijk met een aanhang die zich geen binnenhuisarchitect meer kan veroorloven.

Ook willen ze een huurcommissie oprichten die er op zal toezien dat iedereen zijn huur betaald of gerechterlijke vervolging. Ze zeggen dat er jaarlijks 100.000 woningen moeten gebouwd worden ondanks de leegstand. Waar zijn die honderdduizenden daklozen, de krakers niet meegerekend? Want krakers hebben immers een woning. Staatskapitalisme dus en huisjesmelkerij ten top.

Ook magistraten, cipiers en flikken blijven aan de macht ondanks hun onderdrukkende rol t.o.v. revolutionairen die onteigend zijn door het fascistisch bestel. Een beetje cosmetica dus voor de onteigenden en alles gaat weer zijn gewone gang? We mogen zelfs nog geen jointje roken van de PVDA.

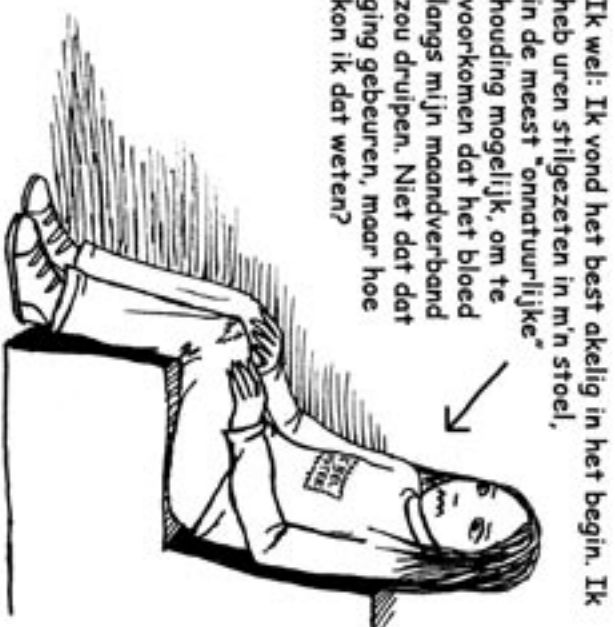
Laat het duidelijk zijn, tussen een PVDA staat of met het Vlaams Belang aan de macht is er weinig of geen verschil... Als we als anarchisten echt vrij willen leven moeten we heel die troep naar de prullemand verwijzen.

-- Bruno Huylebroeck

☆ BLOOD & FEARS ☆

DIT is hoe ik gewoonlijk zit:

Op dat moment kon er geen groter contrast zijn tussen mij en de vrolijke, springerige, zorgeloze menstruerende vrouwen in de TV reclames voor menstruatieproducten...

Op school praatte niemand over maandstonden. Het was een "bè" onderwerp waarover mijn klasgenoten niet spraken. We werden verondersteld het te verbergen en te doen alsof er niets aan de hand was...

Het was aanstekelijk en al gauw deden er meer mensen mee met de activiteiten, discussies en acties. Ook niet-menstruerende mensen werden uitgenodigd.

Dus, ondanks de pijn die soms gepaard gaat met menstrueren, keken we dankzij ons "femstruatieclubje" veel positiever naar de "maandelijks ongemakjes". In ieder geval maakte ik me geen zorgen meer over hoe ik ging zitten...

EINDE

07/03 BELGIË – In Gent worden meerdere wagens gevandaliseerd in de Begijnengracht.

27/03 BELGIË – In Gelrode, Vlaams-Brabant, worden jacht-torens, camouflagehutten en voederbakken op, volgens de eigenaars “vakkundige wijze”, vernield. Ook een kraaienva! moest eraan geloven.

30/03 BELGIË – In Borgerhout, Antwerpen beschadigen vanden op één nacht meer dan 30 auto’s.

04/04 BELGIË – In Wondelgem slaan vanden toe bij het bedrijf Bostoën, een constructiebedrijf dat grote projecten en villa’s bouwt. Ze saboteerden enkele machines met zand en steengruis.

18/04 SPANJE - In Barcelona ontploffen twee brandbommen voor het Goethe-Instituut. De actie wordt opgeëist in solidariteit met de 4 van Aken.

19/04 BELGIË – In Balen reden een 100-tal mountainbike toeristen lek op bosweggetjes die ze eigenlijk niet hoorden te gebruiken. Er waren blijkbaar vanden met het bewuste oog op sabotage actief geweest. Meerdere milieubewegingen protesteren al een tijdje tegen de massale mountainbikerondes in de bossen.

21/04 SPANJE - In het kader van de solidariteitsweek met Ruben (die op 9 februari gearresteerd wordt), gaan er in de wijk del Clot (Barcelona) 6 containers in brand, worden in verschillende straten barricades opgericht, wordt een apotheek en telefooncellen aangevallen en wordt een controlepost van semafoenen met vuur verwoest.

22/04 BELGIË – De Antwerpse kranten spreken over vanden die allerlei “linkse graffiti” hebben gespoten in Antwerpen-Noord en Borgerhout.

23/04 BELGIË – In de gevangenis van Bergen slaan rond 19.30u meer dan 45 gevangenen aan het muiten. Ze barricaderen zich op de binnenplaats B en bekogelen de cipiers en politie met betonblokken en stenen. Tegen 21.30u doet de Federale Reserve een interventie, rond 23u werden de onderhandelingen begonnen en ’s nachts was alles terug ‘rustig’. 12 agenten raakten gewond, één opstandeling verwondde zijn hand toen hij probeerde te ontsnappen.

24/04 FRANKRIJK – In Parijs wordt het kantoor van de Parti Socialiste aangevallen met stenen terwijl er een vergadering bezig was, volgens de pers door “een tiental gemaskerden.”

25/04 FRANKRIJK – Na de heropening van de Sorbonne-universiteit in Parijs breken er ’s nachts rellen uit in de omliggende straten. Vele winkelruiten en straatmeubiliair gaan eraan.

26/04 BELGIË – In Zomergem worden de banden van 7 politievoertuigen (dwz, alle voertuigen van die politiezone) plat-gestoken. De politiehater/s ging zorgvuldig te werk, aldus de gedupeerde commissaris.

26/04 GRIENKENLAND – In Athene barst de hel los naar aanleiding van het bezoek van Condoleeza Rice. De relpolitie wordt overal aangevallen, het gebouw waar Rice zit wordt belegerd door duizenden manifestanten, banken en winkels worden in brand gestoken en er wordt met molotovs gesmeten.

27/04 BELGIË – In La Louvière moet de brandweer ‘s nachts tot twee maal toe uitrukken om brandende wagens te blussen. Zeker 5 auto’s werden in brand gestoken.

27/04 FRANKRIJK – In Toulouse wordt het kantoor van de Parti Socialiste aangevallen met molotovcocktails.

27/04 BELGIË – De ambtenaren, advocaten en rechters die in het nieuwe Justitiepaleis in Antwerpen werken, klagen over een niet te harden stank. De plaats waar de raadkamers zetelen worden vervangen tot de Civiele Bescherming de oorzaak van de ondraaglijke geurhinder die er al een serieus tijdje was kan ontdekken.

27/04 BELGIË - In Gent wordt het CD&V-kantoor aangevallen in solidariteit met alle mensen zonder papieren in strijd.

28/04 FRANKRIJK – In Rive-de-Gier gijzelen arbeidersters die bedreigd worden met ontslag gedurende vijf uur de manager. Ze bekomen dat er van ontslagen alleszins tot oktober geen sprake zal zijn.

28/04 SPANJE - In Barcelona worden de ruiten uitgesmeten van een filiaal van de Banco Sabadell (die mee klacht indiende tegen Ruben en Ignasi, gearresteerd op 9 februari).

29/04 FRANKRIJK – In Mulhouse worden twee brandbommen gevonden in de tuin van het huis van twee Front National-leiders.

30/04 SPANJE - In Barcelona worden in de nacht van 30 april op 1 mei 7 kapitalistische (zes banken en 1 immobiliënkantoor) structuren aangevallen en grondig ge vandaliseerd.

2/05 FRANKRIJK – In Lingolsheim, in de banlieues van Straatsburg, wordt een politiekantoor afgebrand met een molotovcocktail.

2/05 FRANKRIJK – In Nevers schieten bewakingsagenten van een discotheek op jongeren die protesteren tegen het feit dat ze niet binnen mogen. De volgende twee dagen barst de bom in Nevers: enkele tientallen gebouwen van officiële instanties en winkels worden aangevallen met molotovcocktails. Tien wagens, drie camions en tientallen vuilbakken worden in brand gestoken. Er zijn eveneens zware rellen met de oproerpolitie. De jongen die beschoten werd raakte gewond.

3/05 FRANKRIJK – In Seine-Saint-Denis worden molotovcocktails gegooid tegen de middelbare school, er wordt eveneens een wagen door de ingangspoort geduwd die daarna in brand wordt gestoken.

5/05 SPANJE – Een groep jongeren maakt op de universiteit van Valencia kabaal op een lezing van Antoni Asuncion, die aan de basis ligt van de FIES-isolatieregimes in Spanje. Uiteindelijk worden de jongeren buitengesmeten door de veiligheidsdienst.

6/05 SPANJE – In Burgos worden 7 banken aangevallen in solidariteit met Ruben en Ignasi.

6/05 SPANJE – In Madrid betogen meer dan 2500 mensen tegen de repressie met de slagzin “Als ze een van ons raken, raken ze ons allemaal”.

6/05 GRIEKENLAND – Naast het Europees Sociaal Forum, organiseren anarchisten in Athene een Anarchistisch Anti-Autoritair forum met discussies, debatten, boekenstalletjes,... Een groot blok anarchisten neemt deel aan de grote betoging van het Europees Sociaal Forum. Aan het begin van de betoging verschijnen honderden anarchisten in kleine groepjes uit de massa, die zich prompt zetten aan de grondige vernietiging van de structuren van staat en kapitaal. Ondanks de meer dan 8000 anti-oproepstropen, worden bankautomaten, banken, wagens en camionetten van de politie, CCTV-camera’s, winkels, politieagenten, een ministerie en het Griekse Parlement aangevallen met honderden molotovcocktails.

08/05 BELGIË - In Leuven wordt een pand gekraakt uit verzet tegen stadsmanagementplannen van het Leuvense stadsbestuur (project Hertogendal).

9/05 FRANKRIJK – Zes mensen zonder papieren, die opgesloten zaten in het asielkamp Oissel, slagen erin te ontsnappen. In de gevangenis van Saint-Joseph, Lyon, slaagt een gevangene erin te ontsnappen door over de muur te klimmen tijdens de wandeling.

10/05 FRANKRIJK – In Parijs wordt een vijfde kantoor van de politieke klasse aangevallen, ditmaal van de Parti Socialiste. De ruiten worden ingesmeten en het bureau zelf gevandaliseerd. De kranten maken gewag van een beweging “tegen de politieke klasse”.

11/05 BELGIË – In Antwerpen worden de ruiten van het politicommissariaat op het Kiel ingesmeten. Er was net bekend geraakt dat M.B., een jongen uit die buurt, door racistische ru-ziezoekers de dood was ingedreven in de nacht van 31 april op 1 mei, toen hij verdrong in de Schelde.

12/05 FRANKRIJK – In Montbéliard worden twee molotovcocktails gesmeten tegen het Justitiepaleis. De politie vermoedt dat deze aanval verband houdt met het feit dat ze de dag daarvoor een jongere uit de omliggende wijk hadden gearresteerd omwille van “rebellie tegen de ordehandhavers” na kleine relletjes.

12/05 BELGIË – De Antwerpse wijk het Kiel is onrustig. Er worden aan verschillende officiële gebouwen van instellingen vernielingen aangericht, er worden ook bushokjes en telefoonkotjes ge vandaliseerd.

12/05 BELGIË - Antwerpen Noord wordt de hele nacht lang geterroriseerd door een overvloed aan politie en brandweer. Uiteraard verschijnt er niets in de media.

13/05 BELGIË – Het politicommissariaat in de Antwerpse wijk het Kiel wordt aangevallen met twee molotovcocktails, ook op een politiecombi die ervoor geparkeerd stond belandt een brandbom.

14/05 BELGIË – In Brussel betogen enkele duizenden mensen tegen het Vlaams Belang en tegen racisme, voor het hoofdkwartier van de fascistische partij. In Antwerpen wordt een herdenkingssamenkomst in het stadscentrum gehouden die uitmond op relletjes waarbij de politie ongeveer 40 ‘relschoppers’ gearresteerd.

15/05 ITALIË – Op de bus die mensen die gedeporteerd gaan worden transporteert van het asielkamp naar de luchthaven breekt een opstand uit. Enkelen slaan de ruiten in en slagen erin te ontsnappen bij Crotonese.

15/05 BELGIË – In Antwerpen saboteren onbekenden alle (zo’n 20-tal) ingangen van de ondergrondse metro. Er wordt volgend bericht achtergelaten: ”In een stad waar racisme tot moorden leidt, in een stad waar illegale mensen gebouwen bezetten om een beter leven af te dwingen, in een stad waar transport gelijkstaat met razzia, is het tijd voor verandering”

16/05 BELGIË – In Antwerpen sluit het ‘Ministerie van Liefde’ op bevel van ‘de bevolking’ ’s nachts met zware kettingen de wapenwinkel af waar het wapen voor de racistische moorden op 11 maart werd gekocht.

17/05 BELGIË – Als antwoord op de beginnende cipiersstaking, steken de gevangenen van Nijvel de gevangenis in brand. Eén vleugel brandt volledig uit, het leger en de Speciale Eenheden van de politie worden ingezet om de situatie onder controle te krijgen.

17/05 BELGIË – Er worden molotovcocktails binnengesmeten in het kantoor van de fascistoïde VNJ (Vlaams Nationaal Jeugdverbond) in Berchem (Antwerpen).

20/05 FRANKRIJK - In Lille wordt een lagere school in brand gestoken met molotovcocktails.

20/05 BELGIË - In Gent betogen meer dan 5000 mensen voor algemene regularisatie van mensen zonder papieren.

21/05 ZWITSERLAND - In Bern wordt een politiekantoor aangevallen met molotovcocktails.

23/05 BELGIË - In Leuven wordt het VLD-kantoor aangevallen: een ruit wordt ingesmeten en een verbom naar binnen gekeild. De actie vindt plaats in solidariteit met alle mensen zonder papieren in strijd, ondertekend door ‘Anarchistische Club voor gericht vandalisme’.

23/05 SPANJE - Het ‘Nieuwsagentschap van metsers zonder grenzen’ meldt dat in Valencia ‘s nachts een muur werd gebouwd voor de zetel van het bedrijf Canbanyal 2010, die een reeks bedrijven groepeerd die verantwoordelijk zijn voor de vernietiging van de wijk Canbanyal.

26/05 BELGIË - In Gent wordt het Nederlands consulaat beplakt met affiches tegen de uitlevering van Roberto Catrino Lopez aan de Spaanse Staat.

Primeiro Comando de Capital

*Gevangenisopstanden in Brazilië:
de Primeiro Comando da Capital (PCC)*

De PCC (Primeiro Comando da Capital of het Eerste Commando van de Hoofdstad) is een sociaal-revolutionaire organisatie met een criminele inslag. Ze ontstond in 1993 naar aanleiding van de gebeurtenissen een jaar eerder op 2 oktober 1992 toen in het Huis van Bewaring en Behandeling in Taubaté (Sao Paulo, Brazilië) een massale opstand uitbrak tegen de afschuwelijke omstandigheden en daarbij 111 gevangenen brutaal werden vermoord door de politie. Enkele overlevenden van deze opstand startten een soort vakbond voor gedetineerden, die dan uitgroeide tot de PCC.

Het grootste deel van de gevangenen in Brazilië komen uit de “favela’s” of sloppenwijken rond grote steden zoals Rio de Janeiro, waar de sociale ongelijkheid keihard is, en een illegalistische economie/hierarchië gebaseerd op drugs-handel de dagelijkse realiteit vormt. In een systeem waarbij men bewust een bepaalde groep mensen deze illegaliteit oplegt (ook door massale corruptie), verandert de functie van gevangnissen van tijdelijke uitsluiting van individuen uit de maatschappij naar het concentreren van een bevolkingsgroep met permanente controle als doel, en worden het dus concentratiekampen.

Het politieapparaat is in deze sloppenwijken veel eerder een soort bezettingsmacht, die vrij willekeurig te werk gaat in hun oorlog tegen de drugsbendes. De echte macht ligt er bij de concurrerende bendes zelf, en dus ook de openbare 'veiligheid' wordt door hen gegarandeerd. Het is in de context van deze parallelle economie en illegalistische hiërarchie dat een groep als de PCC gezien moet worden.

Des te pijnlijker is het om te zien hoe de mainstream media naar aanleiding van de recente acties deze organisatie herleidt tot een drugsbaron die zijn benedeleden opdrachten geeft en vanuit de gevangenis met een mobiele telefoon 'zijn zaakjes regelt'. De hiërarchie van de drugsbendes zorgt er inderdaad voor dat diegenen aan de top zich er vaak slechts uit te kopen hebben, maar de PCC is wel net iets anders: als reactie op de gedwongen overplaatsing van 765 gevangenen kwamen er op drie dagen tijd (in het weekend van 13-14 mei) 63 aanvallen op politie-infrastructuur (kantoren, wagens, en de mannen in uniform zelf) en gelijktijdige opstanden in 23 gevangenissen van de deelstaat Sao Paulo. Het sociale karakter van zulk een massale aanval valt niet te betwisten

Hetgeen dan ook grotendeel verborgen bleef in de mainstream media (uitgezonderd The Financial Times) zijn de statuten van de PCC als organisatie. Daarom nemen wij ze hier over.

De Statuten van de Primeiro Comando da Capital

1. Loyaliteit, respect en solidariteit met de Partij, boven alles.
2. De strijd voor vrijheid, rechtvaardigheid en vrede.
3. De eenheid van de strijd tegen onrechtvaardigheid en onderdrukking binnen gevangenen.
4. De bijdrage van diegenen die in vrijheid zijn aan de broeders binnen de gevangenen door advocaten, geld, hulp aan familieleden en ontsnapingsoperaties uit de gevangenis.
5. Het respect voor en de solidariteit met alle leden van de Partij, opdat er geen interne conflicten zijn, want hij die conflicten veroorzaakt binnen de Partij, en zo probeert het broederschap te verdelen, zal uitgesloten en gemeden worden uit de Partij.
6. Gebruik de Partij nooit om persoonlijke conflicten met buitenstaanders op te lossen. Want de idealen van de partij staan boven persoonlijke conflicten. Maar de partij zal altijd loyaal en ondersteunend zijn voor al zijn leden zodat ze niet lijden onder ongelijkheid en onrechtvaardigheid in externe conflicten.

7. Zij die in vrijheid zijn en een goed leven genieten, maar die vergeten om bij te dragen aan de broeders in de gevangenis, zullen ter dood veroordeeld worden zonder vergeving.

8. Leden van de partij moeten een voorbeeld zijn om te volgen en daarom staat de Partij geen overvallen, verkrachting en afpersing toe binnen het Systeem.

9. De partij zal geen leugen, verraad, jaloezie, hebzucht, misleidendheid, egoïsme en persoonlijk belang toestaan, maar waardeert waarheid, trouw, menselijkheid, solidariteit en het belang in het gemeenschappelijke goed, omdat we één voor allen en allen voor één zijn.

10. Elk lid moet de orde en de discipline van de Partij respecteren. Ieder zal betaald worden volgens wat hij verdient voor wat hij gedaan heeft. Ieders mening zal gehoord en gerespecteerd worden, maar de definitieve beslissing zal door de oprichters van de Partij genomen worden.

11. De Primeiro Comando da Capital (PCC) werd opgericht in het jaar 1993, in een overweldigende en onophoudelijke strijd tegen onderdrukking en onrechtvaardigheden in het concentratiekamp van de Casa de Custódia e Tratamento (Huis van Bewaring en Behandeling) in Taubaté (Sao Paulo), onder het absolute motto “Vrijheid, Rechtvaardigheid en Vrede”.

12. De partij zal geen interne rivaliteiten, geschillen om het leiderschap van het Commando toestaan, gezien elk lid van het Commando zijn eigen rol kent volgens zijn eigen vermogen om deze uit te voeren.

13. We moet verenigd en georganiseerd blijven om een gelijkaardige of ergere slachting te vermijden zoals diegene die gebeurd is de 2e oktober van 1992, wanneer 111 gevangenen lafhartig vermoord werden, een slachting die nooit zal vergeten worden in het bewustzijn van de Braziliaanse samenleving. Want wij van het Commando zullen de gevangenis praktijken die onmenselijk, vol van onrechtvaardigheden, onderdrukkend, vol folter en slachtingen zijn, veranderen.

14. De prioriteit van het Commando is om druk te zetten op de Staatsregering om het concentratiekamp van het Huis van Bewaring en Behandeling af te schaffen, daar waar de wortels van het Commando liggen, temidden van zulk een schandelijk en afschuwelijk lijden.

15. De gelijktijdige actie richtlijnen in al de faciliteiten van de Staatsgevangenis komt van het centrale commando van de hoofdstad van de KG van de deelstaat, in een compromisloze oorlog, zonder grenzen, tot de definitieve overwinning.

16. Het belangrijkste van al is dat niemand ons zal stoppen in deze strijd, omdat het zaad van het Commando zich verspreid heeft over alle gevangensystemen van de staat en we erin geslaagd zijn om ons ook buiten te structureren, met vele opofferingen en onherstelbare verliezen, maar we hebben ons geconsolideerd op het niveau van de deelstaat Sao Paulo en op middenlange en langere termijn zullen we ons ook op nationaal niveau consolideren. In een coalitie met het Comando Vermelho (het Rode Commando) zullen we de revolutie in het land starten vanuit de gevangnissen. Onze gewapende vleugel zal terreur brengen voor diegenen die aan de macht zijn, de onderdrukkers en tirannen die Taubaté Annex en Bangú I in Rio De Janeiro (beide high-security gevangnissen) als het wraak-instrument van de maatschappij gebruiken in het kweken van monsters.

We kennen onze kracht en de kracht van onze Machtige vijanden, maar we staan klaar in eenheid, en: *un pueblo unido jamás será vencido!*

VRIJHEID! RECHTVAARDIGHEID! EN VREDE!

Bron:
http://en.wikisource.org/wiki/Statute_Of_The_Primeiro_Comando_da_Capitall

Naar aanleiding van het wk voetbal in Duitsland wordt er een extra aanvoer van zo'n veertigduizend seksarbeidsters verwacht, hoofdzakelijk uit Oost-Europa. Zij zouden voor een goed verblijf van enkele honderdduizenden voetbalfans moeten zorgen... (27 mei 2006)

Voetbal is een feest

wat heb je mooie dochters
in hun van geluk stralende ogen
zal de liefde neerdalen
op het plein fusilleert men elkaar
de soldaat zal ze verkrachten (°)

zelden aan zet
steeds weer de inzet
voor mans pret
en ter glorie van de natie
voor de dochters van de vijand geen gratie

oorlog, bloed moet bevuild
humanitaire hulp, voor sex geruild
mannen met een missie
beuken zonder compassie
vernederd en verkracht
wat een man, wat een macht...

voetbal is een feest
poëzie met een bal
passie en drama
maar nog nooit viel er een dode
dat heet voetbal bij de mindere gode

mijnen daar vandaan
een commercieel caravaan
ieder z'n held
steeds meer geld
als één man achter de natie
broederlijk naast de nazi

supporters staan paraat
reserve, maar immer soldaat
kordaat tegenover de vijand
gezangen, lichtjes aangebrand
vrouwen massaal aangerand
verkracht voor het vaderland

wat heb je mooie dochters
wat een levensvreugde
aan de zijlijn stralen
hooligans gaan op de vuist met elkaar
de fan zal ze verkrachten

-- AMP

(°) vrij vertaald uit het anti-militaristische strijdlied “Giroflé - Girofla”

*AMP komt graag langs om uw volkxkeukens, axes, thema-avonden,... te kruiden met een pittige ongezoeten mening.
Interesse? Geef een seintje aan De Nar!*

Roberto Catrino Lopez

Roberto overgeplaatst naar P.I. Lelystad

Roberto Catrino López, anarchistisch gevangene in Nederland, is deze week overgeplaatst naar de P.I. Lelystad waar hij verbleef voor hij ernstig ziek opgenomen werd in het Penitentiair Ziekenhuis in Scheveningen.

Roberto is een sociale gevangene die in Spanje een gevangenisstraf van 18 jaar uitzat, waarvan het grootste deel in isolatie. Tijdens die lange jaren heeft hij verschillende malen deelgenomen aan mouterijen, hongerstakingen en vluchtpogingen. Dit verzet heeft hij steeds moeten bekopen met de onophoudelijke onderwerping aan de isolatie. Alleen maar omdat hij de realiteit van folter niet wilde accepteren en verzet de enige optie was.

In juli 2005 werd hij in Amsterdam gearresteerd nadat hij in april niet meer was terug gekomen van een verlof. Een nieuwe periode van gevangenschap begon daarmee. Dat terwijl Roberto seropositief is en daarmee vatbaar voor ziekte. In maart begon hij zich steeds slechter te voelen en kon niet meer normaal functioneren. De artsen

in de gevangenis namen zijn aandoeningen echter niet serieus en deden het af als een maagontsteking. Uiteindelijk is Roberto na twee weken van verschrikkelijke pijn overgebracht naar het Academisch Medisch Centrum in Amsterdam waar hem werd verteld dat hij van geluk mag spreken dat hij nog leeft. Zijn weerstand was op het allerlaagste peil en zijn dood nabij. Er werd hier een dubbele longontsteking geconstateerd. Na een overplaatsing naar het Penitentiair Ziekenhuis in Scheveningen werd hij vervolgens seropositief bevonden. Dit werd al veel langer beweerd door Spaanse artsen maar de testen in Nederland spraken dit tot op dat moment tegen vreemd genoeg. De penitentiaire artsen hebben dus enorm gefaald en een chronisch zieke bewust laten lijden.

Tijdens de eerste dagen van zijn verblijf in Scheveningen is Roberto voor een periode opgesloten geweest in een cel met een camera op zijn bed gericht. Dit dus in de meest kritieke fase van zijn ziektebeeld. Daarnaast kon hij niet beschikken over zijn eigen spullen, zoals adressen en telefoonnummers om in contact te ko-

men met bekenden. Totaal overgelaten aan zijn lot, kreeg hij tot overmaat van ramp een dag na de bevestiging van zijn HIV virus ook nog een uitleveringsverzoek van de Spaanse staat.

Inmiddels is Roberto hersteld van zijn dubbele longontsteking en is weer terug in Lelystad waar hij in ieder geval weer kan beschikken over zijn, weinige, spullen. Het verzoek tot uitlevering blijft echter met alle stress die dit met zich meebrengt. Wij zullen hem niet zomaar laten uitleveren aan een land dat mensen hun hele leven in eenzaamheid mishandelt en opsluit en zieken tot hun dood vasthoudt. Via de juridische weg zal zijn advocaat ook proberen aan te tonen dat de straf van Roberto onterecht is, daar de Spaanse staat hem nog steeds vasthoudt voor zijn aandeel in het verzet tegen de isolatie en verspreiding.

We blijven daarom ook iedereen oproepen om Roberto te schrijven zodat hij zich niet alleen voelt in zijn strijd tegen de gevangenis. Alle middelen zoals boeken en posters zijn welkom om deze isolatie te doorbreken. Wij weten dat

Roberto hier veel waarde aan hecht en zich verbonden voelt met de anarchistische strijd op de straat. Laat hem hier deel van uit blijven maken! Zijn dank gaat ook uit naar alle mensen uit heel Europa die hem onlangs hebben geschreven.

ELKE DODE IN DE GEVANGENIS,
IS EEN MOORD DOOR DE STAAT!
ZIEKEN IN HET ZIEKENHUIS,
GEVANGENEN OP STRAAT!

Anarchist Black Cross Amsterdam
10 mei 2006

Roberto B. Catrino López
PI Lelystad — Afdeling 1116
Cel 14 — Afdeling F
Larserdreef 300 — 8233 HB Lelystad

Voor meer info over Roberto:
<http://squat.net/abcamsterdam/index.php?section=19>

Verzoek van de Spaanse staat aan Nederland om Roberto Catrino Lopez uit te leveren is (voorlopig) afgewezen.

Vrijdagmiddag 26-5-2006 vond bij de rechtbank in Amsterdam de behandeling plaats van het verzoek tot uitlevering van Roberto Catrino López aan de Spaanse autoriteiten.

Roberto werd door een kleine groep vriend(inn)en, die achter veiligheidsglas op de publieke tribune zat, luid en hartelijk begroet, hetgeen de rechter niet zinde, en vroeg om stilte voor de verdere duur van de rechtzaak, anders zou het drietal bewakers dat zich tussen de sympathysanten bevond moeten ingrijpen.

Onmiddellijk na aanvang van de zaak vroeg het Openbaar Ministerie om aanhouding van de zaak, gezien het feit dat zij tot op heden niet voldoende informatie van de Spaanse justitiële autoriteiten ontvangen had. Een mogelijkheid zou zijn om, over enkele maanden, er meer documentatie binnengekomen was, opnieuw ter zitting te verschijnen.

Advocaat Victor Koppe, die Roberto juridisch bijstaat, opende zijn betoog met een vergelijkbaar verhaal; immers ook hij had niet voldoende tijd en informatie gekregen om deze zaak voldoende te kunnen voorbereiden. Daarnaast haalde hij enkele andere argumenten aan om in twijfel te trekken dat Spaanse justitie correct zou handelen. Zo is Roberto in 1991 na een veroordeling voor 18 jaar de gevangenis ingegaan, maar zou in 2003 op 2/3 van zijn effectieve straf vrijgelaten mogen worden, zoals gebruikelijk is; niet alleen in Nederland maar ook in Spanje. Echter kwam Roberto pas in april 2005 buiten op verlof, waarna hij, zoals inmiddels bekend, niet meer terugkeerde. Koppe vroeg zich dan ook af waarom Roberto niet in aanmerking was gekomen voor die vrijlating maar 2 jaar langer moest blijven zitten.

Hij speculeerde erop dat dit het gevolg zou kunnen zijn van Roberto's deelname aan diverse

hongerstakingen en protestacties in diverse gevangenissen waar hij gezeten heeft. Het opstandige karakter van Roberto ten opzichte van het zeer beperkte en onmenselijke bajes regime F.I.E.S. zou reden kunnen zijn om hem uit te sluiten van het reeds genoemde gebruik om vrij te laten na het uitzitten van 2/3 van de straf. Onduidelijk is bovendien of Roberto hiervoor tussentijds voor de rechter is verschenen, of dat het bajespersoneel hier zelfstandig toe heeft besloten, aangezien er geen documenten van deze besluiten te vinden zijn, tot op heden. Volgens een recent arrest van het Europees Hof is het niet meer toegestaan mensen langer op te sluiten via een bestuurlijke of politieke manoeuvre.

Bovendien werd aangemerkt dat de gezondheidstoestand van Roberto instabiel is, en hij recentelijk accuut in het ziekenhuis moest worden opgenomen, aanvankelijk voor de behandeling van een verwaarloosde maagontsteking, maar uiteindelijk ook voor een dubbele longontsteking waarbij tevens werd vastgesteld dat hij HIV positief is, en hij kundige medische verzorging nodig heeft. De nalatige behandeling in de penitentiaire inrichting waar hij toen (en nu weer) verbleef (in Lelystad), laat duidelijk zeer te wensen over.

De rechtbank besloot zich terug te trekken voor beraad, en keerde na enige tijd terug met de mededeling dat het maar meteen tot een uitspraak moest komen. Omdat, in geval van aanhouding, deze zaak over ongeveer 2 maanden opnieuw plaats zou moeten hebben, en het hen zeer onwaarschijnlijk leek dat de Spaanse justitiële autoriteiten hun zaken dan wel op orde zouden hebben, voelde de rechtbank daar weinig voor. "Dit soort afspraken bevuilen uw en mijn agenda, dames en heren <uit Spanje> zo kan het gewoon niet!" Hiermee werd het Europees Arrestatie Bevel afgewezen, en mochten de Spaanse autoriteiten opnieuw iets willen, dan moeten ze het maar nog een keer opnieuw proberen.

Koppe vroeg of er nog wel een proces verbaal werd opgemaakt van deze zaak, (dat wil zeggen dat er een officiële notitie wordt gemaakt van zijn vragen en opmerkingen), maar dat zal niet gebeuren. Daarmee heeft deze zitting inhoudelijk nooit plaatsgevonden. En als dit verhaal nog een keer naar voren wordt gebracht in een nieuw uitleveringsverzoek, zullen ze als voor het eerst gehoord worden.

De rechtbank heeft vandaag opnieuw een bijdrage geleverd aan het "prestige quotum" waar zij zich aan moet houden, door op dezelfde dag een zaak te behandelen, een uitspraak te doen en

af te sluiten. Werden die EAB's maar altijd zo gemakkelijk afgewezen, maar normaal gesproken werkt de rechtbank nooit zo. Ten afscheid werd een spandoek ontrol met de tekst:

ZIEKEN IN HET ZIEKENHUIS,
GEVANGENEN OP STRAAT
VRIJHEID VOOR ROBERTO!

Een kleine zege is dat Spanje vandaag ietwat in het hemd gezet is, en Roberto (voorlopig) niet uitgeleverd wordt. Maar de vrijheid is nog steeds ver weg; Neer met die bajesmuren!

Nieuwe Uitbraak (mei/juni) verschenen!

Uitbraak/La Cavale is een tweetaalige (Nederlands/Frans) nieuwsbrief, samengesteld door ABC-Gent en ABC-Antwerpen.

Je vindt er de laatste berichten en ontwikkelingen in de strijd tegen de gevangenis. Het blad verschijnt tweemaal en is gratis dankzij donaties.

Je kan het bestellen bij ABC-Antwerpen en ABC-Gent (contact gegevens zie elders in De Nar) mits betaling van 2 euro portkosten per exemplaar. Je kan ook meteen een jaarabonnement nemen (12 euro + vrije bijdrage). Een storting op de rekening met een vermelding of een goed gesloten omslag naar een ABC postbus volstaat.

ABC GENT: PB 40 (zonder naamsvermelding) 9000 Gent 2 -- abc_gent@yahoo.com -- http://www.geocities.com/abc_gent/ -- rek. 001-3364945-91
ABC ANTWERPEN: abc.antwerpen@gmail.com -- rek. 000-3244460-04 -- post (zonder naamsvermelding!) PB 67 2018 Antwerpen 14

ANTWERPEN		
kafee Den Hopsack	1ste vier dagen v/d maand	Infotheek - 21.00 tot 23.00
	zaterdag 10 juni	Open Vergadering van de Nar - 14.00, Café La Poète, Dambruggestraat 44, Antwerpen (op 7 min wandelen van Centraal Station)
	dinsdag 13 juni	Feministisch Café Poppesnor: FC Poppesnor loves Pink Screens (filmvertoning) 20.00 — uitzonderlijk ander adres: <i>Filmhuis Klappei, Klappeistraat 2, 2060 Antwerpen</i>
GENT		
AC 't Assez	elke maandag elke woensdag elke vrijdag	Infomania - info-avonden om 20.00 - voor programma zie www.anarchie.be/infomania Volxkeuken - vanaf 20.00 Resto Resto - met soep en dagschotel - 19.00 Vluchtelingen Café - 21.00, Café door Nigeriaanse/Algerijnse vluchtelingen om andere vluchtelingen te ondersteunen
Annonciadenstraat 16	elke woensdag en zaterdag	Anarchistische Infotheek - alternatieve en gratis bibliotheek van boeken, tijdschriften, brochures, affiches, video's, dossiers,... - woensdag 14.00 - 18.00; zaterdag 14.00 - 17.00
L'Enfant Terrible	elke dinsdag	100% Plantaardige Buurtkeuken - 19.00 tot 21.00
Ivago	elke zondag	Volxkeuken - 20.00
BRUSSEL		
Rue de Dublin 22, Ixelles	elke dinsdag	open vergadering van CRER (Coördination contre les Rafles, les Expulsions et pour la Régularisation) - vanaf 18.30
Chez Henri (Rue Marie-Henriette, Ixelles/Elsene)	elke dinsdag eind juni (TBC) eind juni	Vegan Auberge Espagnol - 19.00 hiphop optreden van LPI (uit Lille) + "libre parole" ontruiming voorspeld — blijf op de hoogte: chezhenry@no-log.org
Centre Libertaire	elke 1e zaterdag v/d maand elke zondag	Permanentie van het Centre Libertaire - 15.00 tot 17.00 Passe Muraille - Radio-uitzending Radio Air Libre op 87.7FM om 18.00
Gemeentehuis Schaerbeek	zaterdag 10 juni	Betoging van vrouwen - alle vrouwen van het land met of zonder papieren zijn uitgenodigd. Afspraak aan het gemeentehuis om 14.00
De Pianofabriek (Fortstraat, Sint Gillis)	zondag 25 juni	Groot feest voor het 1 jarig bestaan van vzw Déclik — met uitleg over voorbij en toekomstige activiteiten! info: asbl_declik@yahoo.fr
Hallepoort	zondag 2 juli	Solidariteitsbetoging met gevangenen in strijd — 15.00
LEUVEN		
Villa Squattus Dei	elke woensdag zaterdag 17 juni woensdag 21 juni, (na de volxkeuken) zaterdag 1 juli	Volxkeuken - koken vanaf 15.00, eten rond 18.30 aan vrije bijdrage (richtprijs 1,5 pleuro) Optreden — NAKED AGGRESSION, TOD POLE, BAD INFLUENCE + video "The Weather Underground" — inkom 4 pleuro, deuren 17.00 2 Amerikaanse anarchisten komen vertellen over de anarchistische steun voor New Orleans na de orkaan Katrina Get to know ya hood — Open buurtdag vanaf 14.00: Heropening infoteek! Graffitijam, skaterecreatie, straattheater, free podium en expo. Doorlopend vegan BBQ met cocktailbar. Vanaf 20:00 Hip hop party met DJ's, breakdance (Rafaga en Krypton X) en optreden van Sanctum + knallende Drum'n Bass afterparty! <i>Tijdens alle activiteiten in Squattus Dei: weggeefwinkel (neem wat je nodig hebt!) en Info-teek (bibliotheekje met info over anarchisme, feminisme, dierenbevrijding,...) nieuw telefoonnummer skwattus: 0485/02.14.86</i>
HASSELT		
De Kraakvestingsmaatschappij (Boomkensisstaat 170)	elke woensdag dinsdag & vrijdag	Volxkeuken Tabasta - vanaf 18.00 Vrije Markt - vanaf 14.00 - In de vrije markt plaatsen we al het voedsel dat wij over hebben. Dat vergaren we door 2 x per week naar de markt te gaan. De vrije markt werkt volgens het principe van 'de vrije bijdrage'. <i>De doorgeefwinkel is open tijdens de vrije markt en de volxkeuken. De doorgeefwinkel is de enige winkel in Hasselt waar je niet kan stelen. Het nieuwe adres en activiteiten van de Hasselse krakers: De Kraakvestingsmaatschappij - Boomkensisstaat 170, 3500 Hasselt - dekraakvestingsmaatschappij@hotmail.com</i>
MALDEGEM		
Boogaarde 57 9990 Maldegem	elke vrijdag	Volxkeuken

STUUR TIJDIG JE ACTIVITEITEN DOOR!
BIJ VOORKEUR VIA E-MAIL NAAR **AGENDA@DENAR.BE**

GENT: A.C. Assez : Sparrestraat 1A, 9000 Gent (wijk Brugse Poort) -- **Palinghuizen** : Palinghuizen 144, 9000 Gent (bij Westerbegraafplaats) -- **Ivago** : Staaksenstraat, 9000 Gent -- **Anarchist Black Cross Gent** : PB 40, 9000 Gent 2, België; abc_gent@yahoo.com; http://www.geocities.com/abc_gent/; rek. 001-3364945-91 -- **De 3 Charels** : Leiekaai 318, 9000 Gent -- **Vluchtelingen Aktie Komitee** - VAK: Sint-Pietersnieuwstraat 45, 9000 Gent; tel 0485/20 33 26, fax 09/264 35 7; info@vluchteling.be, www.vluchteling.be -- **Infotheek**: Annonciadenstraat 16, 9000 Gent; www.anarchie.be/infotheek -- **L'enfant Terrible** : Wispelbergstraat 3 -- **ANTWERPEN:** kafee Den Hopsack : Grote Pieterpotstraat 24, 2000 Antwerpen -- **Het Badhuis** : Burchtgracht 14, 2000 Antwerpen -- **Anarchist Black Cross A'pen** : reknr. 000-324460-04; mail:abc.antwerpen@gmail.com; post (zonder naamsvermelding!) PB 60, 2018 Antwerpen 6 -- **BRUSSEL:** Universele Ambassade : F. Rooseveltlaan 66, 1050 Brussel; info@universal-embassy.be; www.universal-embassy.be -- **Centre Libertaire** : Rue des Foulons 47, 1000 Brussel; <http://www.anarchie.be/centrelib/> -- **BRUGGE:** De Zandberg : Daverlopark, Assebroek -- **Uitgezonderd** -- **Lappersfront**: Kazernevest 67, 8000 Brugge; 0495/49 90 47; www.uitgezonderd.tk -- **LEUVEN:** Villa Squattus Dei: Schapenstraat 29, 3000 Leuven; sociaalcentrum@hotmail.com; p/a PB 80, 3000 leuven 3; 0485/02.14.86 -- **Pumpkin Liberation Front & Food Not Bombs Leuven** : contact via sociaalcentrum@hotmail.com -- **Niemendal**: Onze-Lieve-Vrouwstraat 26 -- **LUIK:** Le Chemin Vert : Rue du Méry 20, 4000 Liège -- **Casa Nicaragua** : Rue Pierreuse 23, 4000 Liège; 04/3773219; info@casanica.org; www.casanica.org -- **Squat Le Tapsala** : Rue de Armuriers 31, Luik -- **IEPER:** Vort'n Vis : Sint-jacobsstraat 3, Ieper -- **GEEL:** Acting Open Minds (AOM) actie- en discussiegroep: Diestseweg 134, 2440 Geel; aom@respecttheplanet.com -- **HASSELT:** De Kraakvestingsmaatschappij: Boomkensisstaat 170, 3500 Hasselt - dekraakvestingsmaatschappij@hotmail.com - <http://www.kraakvestingsmaatschappij.org> -- **Anderes:** Feministisch anarchistische madammen: <http://www.feminisme.be/fcoppesnor/> -- **Think Pink**: <http://www.thinkpink.be.tf> -- **Kokkerellen**: www.anarchie.be/kokkerellen; 0472/43 18 47 -- **Zwart en Rood vzw mailorder**: zwartenrood@anarchie.be; www.anarchie.be/zwartenrood -- **Websites**: www.anarchie.be: portaalsite anarchistische groepen; www.spunk.org: online bibliotheek en archief; flag.blackened.net: internationale portaalsite; www.infoshop.org: internationale portaalsite

Volgende open vergadering van De Nar:
Zaterdag 10 juni 2006 - 15u — Café La Poète, Dambruggestraat 44, Antwerpen
(Op 7 min wandelen van het Centraal Station.)

Je kunt De Nar niet alleen lezen, je kan haar ook uitnodigen om in levende lijve plaats te nemen op de kanapee.

Wil je een gezellige babbel organiseren over De Nar en haar strijd, wil je dieper ingaan op een bepaald onderwerp dat ons nauw aan het hart ligt, wil je ons eens confronteren met de kreten van achter een vergeten muur, had je graag een info-avond of workshop georganiseerd over verzet en repressie, AMP eens om een ongezouten mening gevraagd,...? Geef ons een seintje en wij regelen graag de rest.

-- het schrijverscollectief.

DE NAR
p/a Patriottenstraat 27 - 2600 Berchem

rek. 068-2050689-39
tel. 0475/227 365
e-mail info@denar.be
web <http://www.denar.be>

Deadlines en verschijning

De uiterste inzenddatum voor inhoudelijke stukken is telkens de 15de van de maand die de publikatie voorafgaat. De Nar ligt dan in de eerste week van de maand bij de verdeelpunten of in je bus. Stukken krijgen we het liefst elektronisch aangeleverd, maar op papier in de postbus kan ook.

Distributienetwerk in opbouw!

Ken je mogelijke verdeelpunten of wil je De Nar mee uitdelen op betogingen, in je vriendenkring, culturele centra, cafés, doplokalen, buurthuizen of publieke toiletten, help ons dan bij het verdelen van onze net verachtvoudigde oplage. Je hulp is broodnodig en je verdient er een standbeeld mede op een pleintje naar keuze - na de revolutie welteverstaan :)

Verzending en verdeling

Dankzij donaties is De Nar gratis. Je kunt haar oppikken op een van de ruim 120 verdeelpunten (zie www.denar.be). Is er nog geen verdeelpunt in je buurt, contacteer ons. Wil je haar thuisgestuurd krijgen, dan rekenen we je verzendkosten aan: één euro per zending voor 1 ex. Voor meerdere Narren, vind je hieronder de prijzen per jaar (11 of 12 nummers):

1 Nar: België 12euro; Europa 18 euro
2-3 Narren: België 18 euro; Europa 24 euro
4-9 Narren: België 24 euro; Europa 48 euro

Prijzen kunnen veranderen als De Nar dikker of de port duurder wordt.

Betaal het overeenkomstige bedrag op rek. n° 068-2050689-39 (IBAN: BE13 0682 0506 8939, BIC: GKCCBEBB). Vermeld hoeveel ex. je wil. Je krijgt dan een portkrediet dat bij elke verzending daalt.

Je type abo en het resterende bedrag kun je controleren op je verzendetiket: linksboven vind je de betaaldatum en daarna je krediet (vb 12/03 5 betekent dat je betaalde in dec. 2003 en nog 5 euro overhebt, staat er 0 dan moet je bijbetalen om je Nar nog te krijgen).

Geef je meer dan de bedragen uit de tabel, dan beschouwen we dat stuk als een gift (bedankt!); op je etiket verschijnt dan het (lagere) bedrag uit de tabel.

Ben je iemand die banken haat (een gevoel dat we voluit delen), kies dan voor een vaste maandelijks opdracht van minimaal 1 euro: één keer gaan en nooit meer... Is je adres anders dan dit van de rekening: vermelden! Of beter nog: steek één briefje op de bus met een flinke financiële aderlating richting De Nar - p/a Patriottenstraat 27 - 2600 Berchem - waarvoor dank!

DE NAR nr. 206
Juni 2006
oplage: 3000 exemplaren